

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1466

NAAM: INTERNATIONAAL VERBOND VAN VRIJE
VAKVERENIGINGEN - I.V.V.V.

1. Aangelegd op verzoek van B-V. *10*
22-6-50. AGD 4b

PROCUREUR - GENERAAL

BIJ HET HOF VAN JUSTITIE

IN

SURINAME.

PARAMARIBO, *ed*

MEI

1951.

No. *2704*

BIJLAGEN: *1.-*

ONDERWERP:

6.32
og. 688-05.26
6.32
og. 529.1-05.26
6.32
og. 529.1-01.22.1.

<i>6.3</i>	<i>og. 683</i>	<i>6.3</i>
<i>og. 683</i>	<i>6.3</i>	<i>og. 683-01.26.1</i>
5 JUNI 1951		
ACD/ 110657		

Te Uwer informatie doe ik U hierbij een exemplaar toekomen van een "Manifest aan de arbeiders van alle Amerikaanse landen" uitgegeven door het Bestuur van de O.R.I.T. te Havana, Cuba en hetwelk o.m. middels de nieuwsbladen alhier is verspreid op 22 dezer.

De Procureur-Generaal,

[Handwritten signature]
(Mr. M. DE NIET).

A a n

het Bureau Veiligheidsdienst van het
Ministerie van Binnenlandse Zaken
Javastraat 68, 's-Gravenhage.

Manifest

aan de arbeiders van alle Amerikaanse landen

De Inter-Amerikaanse Regionale Organisatie (O.R.I.T.) van de Internationale Confederatie van Vakverenigingen (I.C.F.T.U.), die in Januari van dit jaar in Mexico City is opgericht, is nu in volle actie vanuit haar hoofdkwartier in Havana, Cuba. Er zijn reeds organisators gezonden naar verscheidene plaatsen waar de beginnende lokale arbeidersbeweging hulpbehoevend is. Regelmatig zijn er bulletins in het Engels en in het Spaans uitgegeven en in duizende exemplaren verspreid. Pamfletten en andere literatuur van opvoedkundige waarde zijn in grote hoeveelheden verdeeld onder de aangesloten bonden en andere organisaties.

Het Bestuur van de O.R.I.T. bijeengekomen in Havana, Cuba, in de eerste regelmatige vergadering na de Conferentie in Mexico City, doet een beroep op alle arbeiders van het Westelijk Halfrond om de gelederen te sluiten, lid te worden van de O.R.I.T. en met ons actief samen te werken voor de verbetering van de sociale en economische toestanden van de werknemers, een einde te maken aan uitbuiting en een betere toekomst voor de bevolking van de Nieuwe Wereld voor te bereiden.

Onder de arbeiders van het Westelijk Halfrond, die geloven in vrijheid en democratie en echte nationale onafhankelijkheid is er nu meer dan ooit eenheid nodig, want deze waarden verkeren in groot gevaar door de agressieve politiek van Sowjet Rusland en zijn satellieten enerzijds en de reactionaire vrijheid-dodende politiek van een aantal Latijns-Amerikaanse totalitaire regeringen anderzijds. De O.R.I.T. bevestigt opnieuw haar onverzoenlijke oppositie tegen deze twee euvels en belooft plechtig al de haar ter beschikking staande middelen te gebruiken in de strijd tot hun nederlaag. Hierbij zullen wij de politiek getrouw doorvoeren van onze moeder-organisatie, de Internationale Confederatie van Vakverenigingen (I.C.F.T.U.) die op haar stichtingsvergadering gehouden te Londen in November-December 1949 de leus: „Brood, Vrijheid en Vrede” heeft gekozen als het naaste doel van alle arbeiders over de gehele wereld.

Het werkprogram van onze organisatie en haar doelstelling zijn goed tot

uitdrukking gebracht in de inleiding tot onze Constitutie, aangenomen op de Conferentie in Mexico City, waarin de taak van de O.R.I.T. wordt omschreven als volgt:

- a) een machtige en doeltreffende Inter-Amerikaanse organisatie op te richten, samengesteld uit vrije en democratische vakverenigingen, onafhankelijk van elke overheersing daarbuiten en vol toewijding aan de taak om de belangen van de arbeiders over de gehele wereld te bevorderen en de waardigheid van de arbeid te verhogen;
- b) te streven naar erkenning en naleving over de gehele wereld van de rechten van de organisatie van vakverenigingen;
- c) hulp te verlenen bij het oprichten, in stand houden en ontwikkelen van de organisatie van vakverenigingen, in het bijzonder in economisch en sociaal onderontwikkelde landen;
- d) alles te bevorderen hetgeen kan leiden tot onderlinge bijstand van nationale centra;
- e) het coördineren van de verdediging van vakverenigingen tegen elke campagne bedoeld ze te vernietigen of haar rechten te beperken of arbeidsbonden te infiltreren en te onderdrukken door totalitaire of andere anti-arbeids machten;
- f) het bevorderen van de economische, sociale en culturele belangen van de bevolking der landen die nog lijden onder de verwoestingen en naweeën van de oorlog, hun alle hulp te verlenen bij hun economische opbouw en het treffen van maatregelen tot onderlinge economische hulp over een zo groot mogelijk gebied;
- g) mede te werken tot het scheppen van volledige werkverschaffing, het verbeteren van arbeidsvoorwaarden en het opvoeren van de levensstandaard van de volkeren van alle landen op de wereld;
- h) het aanmoedigen van de ontwikkeling van de hulpbronnen van alle landen teneinde de economische, sociale en culturele vooruitgang van alle volkeren van de wereld te bevorderen en in het bijzonder van onderontwikkelde gebieden en landen zonder zelfbestuur;
- i) het verdedigen — met het doel het algemeen welvaartspeil te verheffen — van een intensievere en goed opgezette economische samenwerking tussen de volkeren op zodanige wijze, dat de ontwikkeling van grotere economische eenheden en vrijere uitwisseling van waren zal worden bevorderd en het streven naar volledige deelname van arbeidersvertegenwoordigers in officiële instanties die belast zijn met de behandeling van deze kwesties;
- j) het beschermen, in stand houden en uitbreiden van het systeem van vrije arbeid en het afschaffen van herendiensten overal;
- k) het vertegenwoordigen van de vakbeweging in alle internationale bureaus die er bestaan, of die mogen worden in het leven geroepen voor verrichtingen welke van invloed zijn op de sociale en economische toestanden van arbeiders en het bevorderen van de uitvoering van hun beslissingen wanneer dit wenselijk mocht zijn;
- l) het aanknopen en uitbreiden van betrekkingen met internationale organisaties — al of niet door de regering opgericht — in verband met werk dat de doelstellingen van de Internationale Confederatie van Vakverenigingen zal bevorderen bij het verdedigen en bevorderen van de belangen van de volkeren in het algemeen en het waarborgen van de rechten van de mens;
- m) het ondersteunen van de oprichting van een wereldsysteem van collectieve veiligheid, doch zolang dit nog niet is bereikt, binnen het Charter van de United Nations alle maatregelen te bevorderen en te ondersteunen, die nodig zijn voor de verzekering van de verdediging van de wereld-democratie en de vrijheid der volkeren tegen elke totalitaire agressie;
- n) het deelnemen aan en het aanmoedigen van arbeid op gebied van onderwijs en publiciteit met het doel de kennis en het begrip van nationale en internationale problemen betreffende de arbeiders te vergroten, zodat zij in staat zullen worden gesteld hun strijd doeltreffender te voeren; het bevorderen van de doelstellingen van de Confederatie; en het verwezenlijken van de meest uitgebreide eenheid van de arbeiders in de Internationale Confederatie van Vakverenigingen — het tehuis van het vakverenigingswezen;
- o) het verstrekken aan de aangesloten organisaties van inlichtingen omtrent de organisatorische toestanden en de ontwikkeling van de vakbeweging in de aangesloten landen, omtrent de regeling van lonen en arbeidsvoorwaarden, de arbeidswetgeving en andere daaraan verwante aangelegenheden in deze landen;

Aan de arbeiders van Latijns-Amerika belooft de O.R.I.T., in aansluiting aan het algemeen program hierboven vermeld, nog plechtig in het bijzonder;

1. te verdedigen het recht van de Latijns-Amerikaanse landen om hun eigen economie te regelen;
2. te ondersteunen elke poging om hun economie meer en meer onafhankelijk te maken van vreemde markten en vrij van druk en inmenging van de zijde van vreemde en binnenlandse belangen en monopolies;
3. aan te moedigen en te ondersteunen alle maatregelen bestemd tot ordening van de ontwikkeling van de industrialisatie en verscheidenheid van hun economie, totdat deze in volkomen evenwicht is gebracht en op eigen benen kan staan voor wat betreft de eerste levensbehoeften;
4. te verdedigen en te bevorderen de investering van staatsfondsen voor de ontwikkeling van de economie van Latijns-Amerika op oordeelkundige wijze en in het belang van het volk in het algemeen eerder dan in het uitsluitend belang van de bevoorrechte minderheid;

5. aan te moedigen de investering van particulier kapitaal onder voorwaarden, die geen bedreiging vormen voor de economische soliditeit of politieke souvereiniteit van de Latijns-Amerikaanse landen waarin het is geïnvesteerd;
6. te streven naar de bijeenroeping van een Inter-Amerikaans Economisch Congres met driezijdige vertegenwoordiging van arbeid, kapitaal en regeringen, teneinde een progressief program van ordening te ontwerpen voor de onontwikkelde landen en gebieden van het Westelijk Halfrond en een permanente organisatie in het leven te roepen voor de uitvoering hiervan en het toezicht hierop.

Tenslotte verklaren wij, ons meedogenloos te zullen verzetten tegen elke vorm van totalitarisme zij het Communistisch, Fascistisch, Militairistisch of Burgerlijk, jaarentegen ons onvoorwaardelijk te zullen houden aan het beginsel van constitutionele regering gebaseerd op de wil van het volk, vrij en democratisch tot uitdrukking gebracht en aan de burgerrechten voor allen.

**ARBEIDERS VAN HET WESTELIJK HALFROND
SLUIT U AAN IN ONZE GELEDEREN VOOR HET SCHEPPEN
VAN EEN BETERE TOEKOMST!**

**LANG LEVE DE INTER-AMERIKAANSE REGIONALE ORGANISATIE
VAN ARBEIDERS!**

**LANG LEVE DE
INTERNATIONALE CONFEDERATIE VAN VAKVERENIGINGEN!**

Havana, Cuba, 28 Maart 1951.

HET BESTUUR VAN DE O.R.I.T.

Arturo Sabroso, Voorzitter.
Francisco Aguirre, Regionale Secretaris.
Bernardo Ibanez
George Meany
Henry Middleton
Eusebio Mujal
John L. Lewis
Jacob Potofsky
Manuel Rivera

In opdracht van de O.R.I.T. uitgegeven door de Surinaamse Werknemers
Organisatie en de Surinaamse Mijnwerkers Unie, beide aangesloten bij de
Organizacion Regional Inter-Americana De Trabajadores (O.R.I.T.) en
de International Confederation of Free Trade Unions (I.C.F.T.U.).
Paramaribo, 19 Mei 1951.

Lit het Engels vertaald door R. C. Schoonhoven, Secretaris-Administrateur van de S. W. O.

*Finis
13/11*

Ruppard
-NOTA

B *V* *2112* *6.311* *6.141* *P.A.*
17-2-51 *02-122-1* *01.4* *6.*

Aan: *KB*
Van: DOV II

J. (Via H.S.)

Donner
9 MRT 1951
ACD/104979

KB 6.
Stae 15/2

13.11.

+ De Beveiligingsambtenaar van het Ministerie van Landbouw, de heer Mulder, deelde mij mede van Ad. de Jonge, thans werkzaam bij het bureau van de P.v.d.Arbeid, te hebben vernomen dat deze zeer vermoedelijk binnenkort zal worden benoemd tot adjunct-secretaris van het Internationaal Vakverbond. Men zou de Jonge willen aantrekken in verband met diens grote bekwaamheden in het inlichtingenvak.

DOV II, 15 Februari 1951.

1466

Naar KB

6.311
07.262-6.311

6.312
07.262-6.311

06.384
09.21-6.31

DUPLICAAT
99220

VERTROUWELIJK.

15 December 1950

UITREKSEL	
Uit	: OD 1667
Ag.no.	: 99220
Voor	: OD 1466

Volgens ontvangen mededeling van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol, kwam op 13 December 1950 per vliegtuig op deze luchthaven aan de Brit: Edward DENNIS, geboren te Northumberland, 11 December 1914. Hij is in het bezit van paspoort 11166; hij logeert in het "American"-Hotel, alhier. Op Vrijdag 15 December 1950 zal hij weer naar Engeland vertrekken.

Naar bij dezerzijds ingesteld onderzoek bleek zal betroukkene de besprekingen bijwonen van de op Donderdag 14 en Vrijdag 15 December 1950 in het "American"-Hotel te houden zitting van de Coördinatiecommissie van de Internationale Beroepssecretariaten. Hieraan nemen veel Engelsen deel.

De aanvraag voor de zaal werd ingediend door de heer Leendert Marinus van WAASDIJK, geboren te Arnhem, 10 Maart 1896, wonende Vechtstraat 105-II, alhier, een der bestuurders van de ARBEIDERS BEDRIJFSGROEPEN CENTRALE (voorheen Nederlandse Bond van Fabrieksarbeiders), aangesloten bij het NVV., gevestigd Museumplein 17, alhier. Onderwerp der besprekingen is in hoofdzaak de verhouding dezer Beroepssecretariaten tegenover het INTERNATIONAAL VERBOND VAN VRIJE VAKVERENIGINGEN en de wijze waarop de Beroepssecretariaten kunnen deelnemen aan het werk der regionale commissies van het IVVV, meer speciaal in de z.g. onontwikkelde gebieden.

Nu was er geen reden om bovenstaande aan U door te geven, ware het niet dat het aan de ambtenaren op Schiphol is opgevallen dat in DENNIS' paspoort visa voor Tsjecho-Slowakije waren opgenomen.

UITTREKSEL

Uit : OD 1060

Naam: COMMUNISME IN DENENMARKEN.

Voor : OD 1466

Naam: Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen

Ag. nr: 98605

Afz. : KARA

Datum: 6-12-50.

Aard van het stuk: Communisme in Denemarken

Uitgetr. door:

Op aanwijzing van:

Datum:

vens vertegenwoordiger van Luxemburg in de WFTU.

Bij een constituerende vergadering in Florence gedurende de dagen 15 tot 18 Juli 1950 betr. het oprichten van een T.U.I. voor mijnarbeiders werd hij als secretaris gekozen. Hij was lid van een internationale vredesdelegatie, die in Nederland op 27 Februari 1950 aankwam en werd aldaar uitgewezen op 28 Februari 1950. De delegatie bestond o.a. ook uit de Deense staatsburgeres AGNETE EBBA OLSEN (geb. Kopenhagen 22 Juli 1918), St. Kannikestræde 11, Kopenhagen, die voorzitter is van de Deense afdeling van de "Internationale Democratische Vrouwen Federatie".

ANTOINE SCHROEDER vertrok op 24 Augustus 1950 via Kastrup naar Brussel. Hij werd begeleid naar het vliegveld door Mevr. AGNETE EBBA OLSEN, die verklaarde, dat hij bij haar tijdens zijn oponthoud in Kopenhagen had gewoond zonder bij de politie te zijn aangemeld. (Aan-en afmelding bij de politie wordt in Denemarken nog steeds voor vreemdelingen vereist, n.v.d.vert.)

Er is niets bekend of zijn bovengenoemd verblijf in Kopenhagen in verband stond met zijn werk in de WFTU of met het werk voor de vredesbeweging.

In September 1950 hield het "Deense verbond voor ongeschoolede arbeiders" een congres in Kopenhagen, Onder de buitenlandse gasten, die waren uitgenodigd het congres bij te wonen, bevond zich de Fransman PAUL PIGELET (geb. Parijs 19 Juni 1911), secretaris van het Franse verbond van ceramiekarbeiders, die aangesloten is bij de C.G.T. (het Franse communistische vakverbond), die een sectie is van de WFTU.

Het is merkwaardig, dat PIGELET - nadat alle Deense vakverbonden zich uit de WFTU hadden gemeld en toegetreden waren tot de "The International Federation of Free Trade Unions" in Londen - werd uitgenodigd om deel te nemen aan het congres van DAF. (Deens verbond voor ongesch. vak arbeiders) " Land og Folk", die op 16 September 1950 enige verklaringen van PIGELET publiceert, ^{meent} dat de uitnodiging mogelijkwijs moet worden toegeschreven aan onwetendheid betr. de situatie in de Franse vakvereniging.

4679

467 Reg.
1466

467
1466

PIGELET verklaarde "Land og Polk", dat de leiders van de organisaties, die aangesloten waren bij de Londense Internationale alles in het werk stelden om de verbinding met de WFTU te verhinderen, maar dat er daadwerkelijk toch verbindingen bestaan met bijna alle landen, waar de vakbeweging onder leiding staat van de Londense Internationale en de sociaaldemocraten. De overige verklaringen van PIGELET waren slechts een in het kort samengevatte weergave van de oproep en de appels die het uitvoerend comité van de WFTU in de laatste maanden had uitgezonden.

Tegenmaatregelen van de I.T.F. (International Transport-workers Federation.)

Op het congres van de I.T.U. in Stuttgart sprak de algemene secretaris van het verbond OMER BECU op 25 Juli 1950 over de strijd tegen de communisten. Hij verzocht de vrije Internationale vakorganisatie om een voorstel uit te werken tot het oprichten van een vakverbond in Azië, waar circa de helft van de mensheid woont. Dit verzoek moet gezien worden deels als een poging om het Aziatische volk te helpen, deels als een tegenzet tegen de werkzaamheid van de WFTU in de Aziatische landen.

Als een verdere tegenzet tegen de poging van de communisten om de Europese havens te doen sluiten voor Atlantisch-Pact en Marshall-scheepsladingen (het anti-communistisch comité van de ITF werd in het najaar 1949 in Londen gevormd), hebben tegenwoordigers van zeelieden en havenarbeiders van verenigingen aangesloten bij de ITF, uit België, Engeland, Nederland, Griekenland, Frankrijk, Italië, U.S.A. en Egypte op een in September 1950 gehouden bijeenkomst in Italië, een Middel-landse Zee-comité gevormd voor ^{de} strijd van voornoemd communistisch streven.

Het comité bestaat uit gedelegeerden uit Italië, Frankrijk, Malta en Egypte en Noord-Afrikaanse havens. Als voorzitter van het comité werd gekozen de Fransman FERRI-PISANE, de secretaris van "The maritime unions of the French Force workers".

Doel no 00 1466
Cat. Waarschuif H
Datum 24-8-50

RVI

BIV

Geheim document van gele internationale

Vakbewegings-geld voor spionage in Oost-Europa

De bewijzen, dat de gele scheurmakers-internationale, het z.g. I.V.V.V., van Deakin, Kupers, Carey en anderen niet opgericht is om de belangen der arbeiders te verdedigen maar uitsluitend ten dienste staat van de Anglo-Amerikaanse spionage-dienst, stapelen zich steeds meer op.

Het Deense dagblad Land og Folk heeft Zondag j.l. de tekst gepubliceerd van een besluit tot het verrichten van spionage dat door het Executief Comité van de scheurmakers-organisatie op 25 Mei j.l. in Brussel is genomen.

„Zoals reeds besloten is, moet een van de doeleinden van het I.V.V.V. zijn, het verzamelen en verspreiden van betrouwbare gegevens met betrekking tot de Communistische activiteiten en de werkelijke situatie in de communistisch geregeerde landen en ook in de Sowjet-Unie”.

Het document gaat dan verder:

„Het I.V.V.V. moet nog verder gaan met zijn pogingen om aanmoediging en ondersteuning te geven aan de democratische krachten in deze landen welke zich verzetten of met hulp van buiten zich zouden kunnen verzetten tegen deze regeringen”.

„Dit brengt met zich mee de oprichting van een inlichtingendienst bestaande uit betrouwbare informatiebronnen en correspondenten in deze landen. Er zijn reeds mensen, die ons bij zouden kunnen staan, maar desondanks zal het een moeilijk karwei zijn een dergelijke inlichtingen-dienst op te zetten”.

Vervolgens wordt in het document, waaruit de misdadige spionage-activi-

teiten van de scheurmakers-organisatie zo ten voeten uitgetekend is, gezegd:

„Er moet aan herinnerd worden, dat dit werk gevaarlijk en vertrouwelijk is en het karakter van een samenzwering heeft. Daarom is het nodig zo weinig personen als mogelijk in het werk te betrekken en moet het zo ver mogelijk gescheiden worden van het algemene werk van het I.V.V.V.”

Verder blijkt uit het document, dat de gelden van de scheurmakersbond, die uit de zakken der arbeiders komen besteed zullen worden aan deze spionage.

„De noodzakelijkheid van dit werk zal niet direct duidelijk zijn voor een ieder. Het is niet mogelijk van te voren een schatting te maken van de kosten welke verbonden zijn met de oprichting van zulk een inlichtingen-dienst in de Oost-Europese landen. Het ligt voor de hand, dat deze kosten de huidige financiële middelen van het I.V.V.V. zullen overtreffen.

Er is voorgesteld om als eerste stap een man aan te wijzen om te werken op dit terrein gedurende een bepaalde proefperiode. Hij moet een zorgvuldige kennis hebben van de desbetreffende landen en ervaring in de methodes van de inlichtingen-dienst en zijn taak zal zijn de verzameling van betrouwbare gegevens uit de landen van achter het ijzeren gordijn te regelen en de eerste stappen te doen in de richting van de vestiging van een uitgebreid netwerk van de inlichtingendienst”.

Wij weten nu dus, dat Oosterhuis en consorten de gelden van de Nederlandse arbeiders, die door hen afgedragen zijn aan het I.V.V.V., gebruiken zullen voor deze misdadige spionage en sabotage in de landen van het socialisme.

00 1466

OP KAART
ACD: IVB
DAT: 24.1.
PAR: 2
31 JAN 1950
ACD: 70021

B
H B V
B IV
B V
B VI
25-1-50
B II
24 Januari 1950.

Aan H.B. G.
Van B. St.

Betreft: VAKBEWEGING IN BALLINGSCHAP
3 bijlagen.

Ontw. 31. 1. 50

Bijgaand worden toegezonden een drietal nummers van een reeds eerder ter kennisneming gezonden orgaan "Le syndicaliste exilé". De thans bijgesloten exemplaren kunnen slechts ter kennisneming dienen en moeten worden geretourneerd.

afgeleverd aan B V

In verband met door B IV en B V gestelde vragen over deze materie kan nog het volgende worden medegedeeld:

Op kaart

De formering van dit "Internationaal Vakverenigings-Comité van Vrije Vakbonden in ballingschap" dateert van begin 1949. De topfiguren daarvan zijn over het algemeen socialistisch-georiënteerde vroegere vakbewegingsbestuurders uit landen, die na de 2e wereldoorlog onder Sowjet-Russische invloed zijn geraakt. Uiteraard draagt het geheel dus een anti-Stalinistisch karakter. Dit geldt als gemeenschappelijk uitgangspunt. In andere delen van de maatschappij-beschouwing is men evenwel niet gelijk gericht. Door insiders wordt het aantal leden van deze Internationale geschat op ongeveer 4000. Tot dusver is men er nog niet in geslaagd de vele politieke vluchtelingen, welke momenteel vooral in Frankrijk en België arbeidzaam zijn, in grote getale te bundelen in het genoemde verbond. Naast het overheersende anti-Stalinistische gezelschap, waarin hoogstwaarschijnlijk Titoïstische en Trotskistische elementen schuil gaan, bestaat er ook contact met de socialistische anti-Franco Spaanse vakbeweging. Het gehele gezelschap was door een viertal bestuurders vertegenwoordigd op het in November/December 1949 gehouden oprichtingscongres

van het "Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen". Uiteraard heeft men in de top van deze laatstgenoemde internationale zeer veel belangstelling voor de vakbeweging in ballingschap. Op deze wijze immers blijft er een, zij het, zwakke verbinding bestaan met het onder dictatoriale druk staande deel van de arbeidersbeweging.

Naast de bovenomschreven bundeling heeft ook het W.V.V. een groep bannelingen onder zijn bescherming genomen, met name het communistisch deel van de Spaanse vakbeweging en de gelijkgerichte Grieken. Bovendien heeft het W.V.V. bepaalde contacten met zijn vertrouwelingen, afkomstig uit de min of meer fascistisch geregeerde landen van Zuid-Amerika.

Ten slotte kan nog worden medegedeeld, dat ook het Internationaal Christelijk Vakverbond zich bezig houdt met de belangenbehartiging van politieke vluchtelingen en met name contact heeft met Spaanse en in Engeland werkzaam zijnde Poolse arbeiders-organisaties.

Tot dusver is niet kunnen blijken, dat de hier te lande te werk gestelde buitenlandse arbeidskrachten directe contacten onderhouden met het in de aanvang genoemde Internationaal Comité. Waar er sprake is van organisatie-besef vond inschrijving plaats in Nederlandse vakbonden.

Het geheel heeft wel de belangstelling van figuren uit de bona-fide vakbeweging, waarmede dezerzijds contact wordt onderhouden, zodat op berichtgeving mag worden gerekend bij eventuele bijzonderheden.

-EINDE-

Aan H.B. v.

Van B. St. *FB*

Betreft: INTERNATIONAAL VERBOND VAN
VRIJE VAKVERENIGINGEN

1 bijlage. Ter aanvulling van hetgeen eerder werd doorgegeven over de oprichting van het nieuw internationaal vakverbond wordt bijgaand toegezonden een verslag van de delegatie van het N.V.V., zoals dit werd uitgebracht aan de hoofdbesturen van de aangesloten organisaties.-
B V heeft voor deze materie belangstelling.-EINDE-

Ran
B
W B V D 2
B V
B XI

6.211 / 6.211
05.14 / 05.15
31 JAN. 1950
25-1-50
70015
B II

24 Januari 1950

W B V 19,
21 en 22

OP KAART
ACD/40
DAT: 2 1/2 m
PAR: 1/2

Ontv. 31.1.50

VERSLAG van de DELEGATIE
van het
NEDERLANDS VERBOND VAN VAKVERENIGINGEN
over de
VOORBEREIDENDE CONFERENTIE en het daarop volgend
CONSTITUEREND CONGRES
van het
INTERNATIONAAL VERBOND VAN VRIJE VAKVERENIGINGEN
gehouden van 28 November tot 9 December 1949
in de County-Hall te Londen.

De delegatie van het N.V.V. was oorspronkelijk samengesteld als volgt:

H. Oosterhuis,
J.G. Suurhoff,
H. Korte Jr.,
Ad. Vermeulen,
G. Klein,
A.A.J. Wamsteeker.

J.G. van Wouwe was als secretaris aan de delegatie toegevoegd.

Suurhoff was echter om bijzonder dringende redenen verhinderd naar Londen te gaan.

De Voorbereidende Commissie voor de oprichting van de nieuwe vakverenigings-internationale had besloten, dat haar leden aan de delegatie van het eigen land zouden worden toegevoegd, zodat Kupers eveneens beschouwd werd deel uit te maken van de Nederlandse delegatie.

De delegatie had voor haar vertrek naar Londen verschillende besprekingen gehouden, waarin o.a. de amendementen op het ontwerp-statuten onderzocht waren en voorlopig was vastgelegd, welke taak ieder lid van de delegatie te vervullen zou krijgen.

Overeengekomen was, dat Oosterhuis zoveel mogelijk zou deelnemen aan de besprekingen van de voltallige vergadering. Oosterhuis zou bovendien de resolutie van het N.V.V. inzake internationale economische samenwerking op het Congres toelichten.

Ook Klein en Wamsteeker zouden zoveel mogelijk de algemene discussie volgen.

Korte en Van Wouwe zouden deel moeten uitmaken van de Statuten-Commissie en Vermeulen van de Sociale en Economische Commissie.

De delegatie vertrok Zondag 27 November 1949. Onmiddellijk na aankomst in Londen en na zich in het bezit gesteld te hebben van de voor de Conferentie benodigde stukken, hield de delegatie een voltallige vergadering, waarin Kupers mededeling deed van de jongste besluiten van de Voorbereidende Commissie. De delegatie bepaalde hierop haar standpunt ten aanzien van de verkiezing van de Algemeen Secretaris, de aanwijzing van de zetel en de verkiezing van de Voorzitter. Ze zou haar stem uitbrengen op Oldenbroek als Algemeen Secretaris, op Londen, Den Haag of Brussel als zetel en op Finet als Voorzitter.

Tijdens de Conferentie en het Congres kwam de delegatie verschillende malen bijeen om over de op dat ogenblik in de Conferentie of in het Congres ter discussie staande vraagstukken te beraadslagen.

+ +
+

Punt 1 van de agenda: Opening.

De Conferentie, welke evenals het daarop volgend Congres plaats vond in de County-Hall (het gebouw van de Londense Graafschapsraad), werd geopend op Maandag 28 November 1949

door Paul Finet, Voorzitter van het Algemeen Belgisch Vakverbond en Voorzitter van de Voorbereidende Commissie voor de oprichting van de nieuwe vakverenigings-internationale.

Vincent Tewson, Algemeen Secretaris van het Engelse Vakverbond (TUC), was Algemeen Secretaris van de Conferentie.

Deze Conferentie was de Tweede Voorconferentie, daar de Eerste, zoals bekend is, op 25 en 26 Juni 1949 te Genève was gehouden. Deze Eerste Voorconferentie had een Voorbereidende Commissie benoemd, waarvan Kupers deel uitmaakte en die alle voorbereidende werkzaamheden moest verrichten om te komen tot de oprichting van een nieuwe Internationale.

Punt 2: Begroetingen.

Op de Conferentie werden begroetings-speeches gehouden door H.L.Bullock, Voorzitter van de TUC, en door J.W.Bowen, Voorzitter van de Londense Graafschapsraad.

Bullock wees er in zijn rede op, dat in hetzelfde gebouw, bijna vijf jaar geleden, de Voorbereidende Conferentie voor de oprichting van het Wereld Vakverbond had plaatsgevonden. Hij stelde vast, dat de vrije vakverbonden geen duimbreed afgeweken zijn van het doel, dat zij zich in 1945 gesteld hebben. "Daarom zijn wij thans hier bijeen om een organisatie op te richten van werkelijk vrije, democratische en onafhankelijke vakbonden." "De vakbeweging in de democratische landen is een nieuwe kracht voor de waarborg van de vrijheid der volken en voor het bereiken van hun idealen, economische rechtvaardigheid, zekerheid en sociaal welzijn."

Bowen herinnerde eraan, dat in 1864 in Londen de Eerste Internationale werd opgericht. Hij hoopte, dat de organisatie, die op de huidige Conferentie opgericht zou worden, vrij en onafhankelijk zou zijn en een plan zou kunnen opstellen voor de vakbeweging van de hele wereld, in welk plan de democratische doelstellingen en aspiraties van alle vrijheidlievende volkeren duidelijk tot uiting zouden komen.

De Minister van Arbeid, Isaacs, las hierop een boodschap voor van de Minister-President Attlee, waarin hij de Conferentie uit naam van de Regering begroette en de hoop uitsprak, dat het Congres gunstige resultaten mocht opleveren.

Punt 3: Algemeen Reglement voor de Conferentie.

Na deze redevoeringen werd een Algemeen Reglement, geldend voor de Conferentie, behandeld, waarin o.a. bepalingen opgenomen waren over stemrecht en over de procedure, die de Conferentie moest volgen voor de afwikkeling van de diverse punten van de agenda.

Bij de bespreking van dit Algemeen Reglement kwam het vraagstuk der niet uitgenodigde (Christelijke) organisaties ter sprake.

Wij merken hierbij op, dat de Voorbereidende Commissie aan de diverse landelijke vakverbonden verzocht had hun standpunt bekend te maken inzake het al of niet uitnodigen van Christelijke organisaties.

België, Denemarken, Nederland en Zwitserland hadden zich tegen uitnodiging van de Christelijke vakbeweging hunner landen uitgesproken. Frankrijk (Force Ouvrière) had verzocht, het Franse Christelijke Vakverbond wel te doen uitnodigen.

Het resultaat van deze discussie was, dat deze zaak ter afdoening voorgelegd werd aan de Commissie van Geloofsbrieven.

Het Algemeen Reglement werd hierop met algemene stemmen aangenomen.

Punt 4: Verklaring van de Voorbereidende Commissie.

Hierop volgde toen de Verklaring van de Voorbereidende Commissie, toegelicht door Vincent Tewson, over de werkzaamheden door haar verricht sinds de Eerste Conferentie. Uit deze verklaring bleek, dat de Commissie twee voltallige

vergaderingen heeft gehouden, de eerste van 25 tot 29 Juli 1949 en de tweede van 23 tot 26 November 1949, beide te Londen.

Op de eerste vergadering was een Werk-Comité benoemd, dat de meest dringende werkzaamheden heeft verricht; dit Comité, waarvan ook Kupers deel uitmaakte, heeft driemaal vergaderd.

De Commissie heeft alle voorbereidende maatregelen getroffen voor de bijeenroeping van de Conferentie. Er werden uitnodigingen tot bijwoning van de Conferentie verzonden aan 63 landelijke vakverbonden en andere nationale vakbonden.

Uit het later voorgelegde rapport van de Geloofsbrieven-Commissie bleek, dat op de Conferentie aanwezig waren 261 afgevaardigden uit 53 landen, vertegenwoordigende 59 landelijke vakverbonden en 28 andere organisaties, benevens 33 vertegenwoordigers van 13 Internationale Beroepssecretariaten. Bovendien waren 4 afgevaardigden van het Internationaal Vakverenigings-Comité van Vrije Vakbonden in Ballingschap aanwezig. In totaal waren meer dan 48 miljoen-leden van vakbonden op de Conferentie vertegenwoordigd.

Het Internationaal Arbeidsbureau was vertegenwoordigd door J. Schuil en de Organisatie der Verenigde Naties door Mr. Smith.

In de discussie over deze Verklaring van de Voorbereidende Commissie kwam het vraagstuk der uitnodiging van de Christelijke organisaties opnieuw naar voren. Besloten werd hierover niet verder te discuten, doch eerst het rapport van de Geloofsbrieven-Commissie af te wachten.

Hiermede was de eerste conferentiedag ten einde.

Punt 5: Verkiezing voor de verschillende functies van de Conferentie.

Op Dinsdag 29 November 1949 maakte deze verkiezing het eerste punt van bespreking uit.

Finet werd met algemene stemmen tot Voorzitter van de Conferentie gekozen.

Tot Vice-Voorzitters werden daarop gekozen: F. Aguirre (Cuba), K. Nordstam (Noorwegen) en G. M. Adams (Barbados).

Vervolgens werd Tewson met algemene stemmen tot Secretaris van de Conferentie gekozen.

Daarop werd de Reglements-Commissie benoemd, waarvan Oosterhuis deel uitmaakte. Van deze Commissie werd vlug en goed werk verlangd, omdat daarvan het vlotte verloop der Conferentie afhankelijk was.

In de vervolgens gekozen Geloofsbrieven-Commissie was Nederland niet vertegenwoordigd.

Punt 6 van de agenda had betrekking op:

- a) het Onderzoek van het ontwerp-Statuten, ingeleid door Deakin;
- b) de Regionale Bureau's van de nieuwe Internationale, ingeleid door Aguirre;
- c) de Relaties met de Internationale Beroepssecretariaten, eveneens ingeleid door Aguirre.

Deakin verklaarde o.a., dat de Voorbereidende Commissie getracht heeft de opdracht, die haar verstrekt werd op de Conferentie van Genève, te vervullen door het opstellen van statuten, waarin de doelstellingen tot uiting gebracht werden in overeenstemming met de wensen en de voorstellen van Genève, om aldus te komen tot de oprichting van een internationale organisatie, waarin de vrije vakbonden vertegenwoordigd zouden zijn om de belangen van hun leden volledig te dienen en hun solidariteit te versterken.

Deakin hield een hartstoechtelijk pleidooi voor de onafhankelijkheid van de vakbonden en hun vrijheid van handelen, als basis voor veroveringen, ten opzichte van de werkgevers en de regeringen. Hij stelde de politiek van

de totalitaire regeringen en van het W.V.V. aan de kaak en na een overzicht gegeven te hebben van het Ontwerp-Statuten, verklaarde hij, "dat het Engelse Vakverbond, hoewel niet geheel voldaan over het Ontwerp-Statuten, hoopt deel uit te maken van de Statuten-Commissie en te kunnen medewerken aan het tot stand brengen van Statuten, die het vertrouwen van de Conferentie zullen hebben."

In zijn rede over de regionale organisaties verklaarde Kupers o.a., dat "de arbeidersorganisaties in een groot deel van de wereld een behoorlijk levenspeil voor de werkende klasse hebben weten te bereiken; sociale zekerheid is in een groot aantal landen niet meer utopie, doch werkelijkheid. De arbeidersklasse in een ander deel van de wereld heeft echter dit punt nog niet bereikt en zonder de actieve steun van de meer begunstigde arbeiders in de meer voortgeschreden landen, zullen ze niet in staat zijn een krachtige vakbeweging op te bouwen. Daar heersen lage lonen, lange werktijden en ontbreekt sociale wetgeving. Van vrijheid van organisatie is dikwijls geen sprake. De Conventies van het Internationaal Arbeidsbureau worden dikwijls niet geratificeerd of slechts halfslachtig uitgevoerd. Om deze redenen heeft de nieuwe wereld-organisatie tot taak, de vakbeweging in die landen de helpende hand te bieden. Dit kan op verschillende manieren gebeuren: door directe financiële en morele steun of door het oprichten van regionale organisaties, daar waar dit nodig blijkt."

Na gewezen te hebben op de samenwerking tussen de Scandinavische landen, de Benelux-landen, de regionale samenwerking binnen het kader van het Europees Herstel-Plan en de Inter-Amerikaanse Arbeiders-Federatie, stelde Kupers de Conferentie voor, Artikel VII van de Statuten inzake de oprichting van regionale organisaties aan te nemen en het Uitvoerende Bestuur op te dragen, zo spoedig mogelijk dit vraagstuk te bestuderen.

Kupers herinnerde er verder aan, dat de nieuwe Internationale een vakbewegingsorganisatie moet zijn en geen poli-

tieke beweging. Dit geldt in het bijzonder ten aanzien van de regionale activiteit.

Met betrekking tot de relaties met de Internationale Beroepssecretariaten verklaarde Kupers, dat "het probleem der aansluiting van de I.B.S. bij het Wereld Vakverbond een der factoren was, die tot de splitsing geleid hebben." Hij was er echter van overtuigd, dat de nieuwe Internationale een tevredenstellende oplossing zou vinden.

Na de aandacht gevestigd te hebben op hun grote ervaring en op het feit, dat de I.B.S. steeds getoond hebben, hun taak volkomen te beheersen, zei hij erop te vertrouwen, dat "een van de eerste werkzaamheden van het Bestuur van de nieuwe Internationale zal zijn, in overleg met vertegenwoordigers van de I.B.S. een program uit te werken voor deze samenwerking. Artikel VI van de Statuten beoogt, dat de I.B.S. in het Uitvoerend Bestuur en in de Algemene Raad vertegenwoordigd zullen zijn en dat ze ook afgevaardigden naar het Congres zullen zenden. Zij zullen in deze lichamen met raadgevende stem vertegenwoordigd zijn."

Kupers verklaarde ervan verzekerd te zijn, dat "het op deze wijze mogelijk is, een vruchtdragende samenwerking tot stand te brengen, waarbij tegelijkertijd aan de Beroepssecretariaten een zo groot mogelijke mate van onafhankelijkheid gewaarborgd wordt."

Vervolgens ging de Conferentie over tot verkiezing van de Statuten-Commissie, waarvan Deakin tot Voorzitter en Oldenbroek tot rapporteur werden gekozen. Korte maakte van deze Commissie deel uit, Van Wouwe werd eraan toegevoegd.

Deze Commissie heeft $3\frac{1}{2}$ dag vergaderd. Ze moest een zeer groot aantal amendementen onderzoeken. Vermeld mag worden, dat de amendementen van het N.V.V. voor een groot deel in de Statuten werden verwerkt.

Op de inleidingen van Kupers volgde een algemene discussie, waarna de beide problemen naar de Statuten-Commissie verwezen werden om een definitief standpunt vast te leggen.

Woensdag 30 November 1949.

Punt 7: Sociaal en Economisch Program.

In de algemene vergadering gaf Irving Brown van het Amerikaanse Vakverbond (A.F. of L.), als inleider van dit punt, een overzicht van de algemene economische toestand, waarin de wereld op dit ogenblik verkeert. Hij stelde tenslotte voor de volgende maatregelen vast te leggen in het Sociaal en Economisch Program van de nieuwe Internationale:

1. verhoging van de productie en investeringen, als middel om de levensstandaard van de arbeiders der gehele wereld te verhogen;
2. sociale zekerheid voor de arbeiders onder democratisch regiem, waarin de arbeiders vrij zijn en zich kunnen organiseren voor de verdediging en de bescherming van hun economische en mensenrechten;
3. onderzoek naar, ontmaskering en afschaffing van dwangarbeid, concentratiekampen, militarisatie van de arbeid, zoals toegepast in Rusland en Oost-Europa;
4. grotere uitbreiding van economische samenwerking tussen de landen en unificatie der economie van de verschillende landen, op regionale of continentale basis, eventueel leidend tot het tot stand komen van een ware economische samenwerking der gehele wereld;
5. versterking van de invloed der vakbeweging en economische medezeggenschap; vertegenwoordiging van de vakbeweging in internationale organisaties, al of niet opgebouwd op regeringsvertegenwoordiging, zoals de U.N.O., het I.A.B., met haar nevenorganisaties en commissies; dit moet een der voornaamste functies van de nieuwe Internationale zijn.

Hierop volgden in de Conferentie de redevoeringen en uiteenzettingen van verschillende afgevaardigden over de toestand in hun eigen land, mede gezien in het licht van wat op de Conferentie naar voren was gebracht. Vele afgevaardigden van koloniale en half-koloniale staten en van kleine landen van Afrika, Azië en Zuid-Amerika voerden het woord. Zij uitten allen hun blijdschap over het feit, dat deze Conferentie plaats vond en dat zij eraan konden deelnemen, waarbij zij de wens uitspraken, dat de nieuwe Inter-

ationale hun alle steun, die zij-zozeer behoeven, zal verlenen, opdat de arbeidsvoorwaarden in hun land verbeterd en het algemeen levenspeil verhoogd worden.

De Reglements-Commissie bracht haar eerste verslag uit, waarin mededeling werd gedaan van de ontvangst van drie sympathie-telegrammen en wel van de Griekse zeelieden, van de Bedienden-organisatie van Colombia en van het Griekse Vakverbond. In het laatste telegram werd tevens medegedeeld, dat de Griekse afgevaardigde, Makris, later zou aankomen.

Behalve enkele andere punten van minder belang, werd in het rapport vermeld, dat de Commissie had besloten, de resolutie inzake internationale economische samenwerking, ingediend door het N.V.V., te verwijzen naar de Sociale en Economische Commissie.

De Conferentie koos daarop de leden voor de Sociale en Economische Commissie, waarin Vermeulen zitting had met Wamsteeker als plaatsvervanger.

De Geloofsbrieven-Commissie, waarin Lincoln Evans (T.U.C.) Voorzitter en rapporteur was, legde eveneens haar eerste verslag voor. Het hield o.a. de volgende resolutie in:

"Dat de Christelijke Nationale Vakcentralen, die nog niet uitgenodigd zijn, aan deze Conferentie deel te nemen, maar die aangesloten zijn bij de Christelijke Internationale, uitgenodigd worden, de huidige Conferentie en het Constituerend Congres bij te wonen met volledige en gelijke rechten en plichten.

met dien verstande, dat zij, zoals de andere aangesloten lichamen, vóór het volgend Congres, dat binnen twee jaar gehouden zal worden, het principe zullen aanvaarden en uitvoeren, dat slechts aansluiting bij één internationaal vakverbond mogelijk is."

Hierbij zij vermeld, dat het standpunt van de Nederlandse delegatie was, dat uitnodiging van de Nederlandse Christelijke organisaties overbodig was, daar zij toch niet van plan zijn, zich bij de nieuwe Internationale aan te sluiten. Dat de delegatie, die het N.V.V. vertegenwoordigde, een soort van veto-recht zou gebruiken, om deelneming van de twee Nederlandse Christelijke vakbondsorganisaties aan dit Congres te verhinde-

ren, werd vanzelfsprekend van de hand gewezen.

Donderdag 1 December 1949.

De Statuten-Commissie vergaderde de gehele dag.

De Sociale en Economische Commissie begon haar werkzaamheden en behandelde de verschillende sociale en economische eisen, die de grondslag moesten vormen van het rapport, dat aan de Algemene Conferentie uitgebracht moet worden.

De Reglements-Commissie kwam op deze dag tweemaal bijeen voor de behandeling van verschillende binnengekomen mededelingen, een verzoek om aansluiting van de Vrije Vakbonden in Ballingschap en enkele andere punten van minder belangrijke aard.

Voor het algemeen debat in de Conferentie waren 's morgens nog 32 sprekers ingeschreven.

X William Green, Voorzitter van het Amerikaans Vakverbond (A.F.of L.) en Walter Reuther, hoofd van de C.I.O.-delegatie (Congres van Industrie-Organisaties) spraken beiden de Conferentie toe.

Green gaf daarbij een overzicht van de toestand in Amerika en verklaarde, dat "Amerika een vrij land is, waar geen concentratiekampen bestaan, noch gedwongen arbeid en waar een nieuw systeem van sociale wetgeving en sociale zekerheid steeds meer uitgebreid wordt ten gunste van voortdurende verhoging van het levenspeil."

"Geen enkel land kan welvarend blijven in een verarmde wereld. Daarom heeft de Amerikaanse vakbeweging op alle mogelijke manieren de uitvoering van het Marshall-plan gesteund, terwijl ze tevens volkomen medewerking verleent voor de uitvoering van punt 4 van het Program van President Truman."

"Wij zullen onze technische kennis en industriële macht gebruiken om de zwakkeren te helpen, maar niet om

hen te exploiteren. Het is nodig de zwakkeren sterker te maken, welvarender en volkomen vrij als soevereine, onafhankelijke landen, die alle democratische rechten genieten."

Reuther sprak ongeveer in dezelfde geest. Hij verklaarde o.a.: "Wij moeten onze problemen in Amerika zódanig oplossen, dat daardoor de vrije volkeren van de wereld gesteund worden bij de oplossing van hun economische en sociale problemen. De Amerikaanse vakbeweging werpt communisten en fascistten uit; wij verwerpen elke vorm van totalitarisme, dat aan de arbeiders economische zekerheid belooft, maar hun daarvoor in de plaats geestelijke en politieke slavernij oplegt. Wij aanvaarden evenmin de valse beloften van het reactionnaire en sociaal onverantwoordelijke Wallstreet-kapitalisme. Wij moeten ons verweren tegen de reactie van rechts in Wallstreet en tegen de reactie van links, de communisten. Wij geloven niet, dat er alleen maar een keuze gedaan kan worden tussen Stalin en de Standard Oil. Wij kiezen de democratie, waarin de volkeren kunnen strijden voor vrijheid en brood."

"Het W.V.V. moest een soort internationale politieke unie worden, ten dienste van de politieke doeleinden van de Sowjet-Unie. Het is daarom absoluut noodzakelijk, dat wij hier een vrije, democratische, internationale vakbeweging tot stand brengen."

"Wij zijn het volkomen eens met de hulp aan economisch minder ontwikkelde landen, zoals deze is omschreven in punt 4 van het Program van President Truman. Wij zijn echter niet een onderdeel van het State Department, maar een vrije vakbeweging."

"Als wij onze kleine geschillen vergeten, dan kan deze Conferentie het uitgangspunt zijn van de verwezenlijking van een wereld, waarin we in vrede, menswaardigheid en zekerheid zullen kunnen leven."

Vrijdag 2 December 1949.

De Sociale en Economische Commissie, waarin Vermeulen door Wamsteeker vervangen werd, daar Vermeulen voor een dringende bespreking naar Den Haag vertrekken moest, waarvandaan hij Zaterdagmorgen weer terug was, vergaderde verder en zette de discussie over de verschillende punten, die deel uitmaken van het Sociaal en Economisch programma, voort.

De Statuten-Commissie vergaderde de gehele dag.

In de Algemene Conferentie voerde een groot aantal afgevaardigden het woord en gezegd mag worden, dat de problemen, waarvoor de vakbeweging der gehele wereld op dit ogenblik geplaatst is, van alle kanten belicht werden. Allen hielden een vurig pleidooi voor de totstandkoming van de nieuwe Internationale.

L. Jouhaux was een der sprekers. Hij gaf een algemeen overzicht van de toestand, waarin de Europese vakbeweging op dit ogenblik verkeert. Hij verklaarde daarbij, dat het gemeenschappelijk probleem der arbeiders van alle landen was, de vrede te handhaven, en het had geen nut, dacht hij, te spreken over welvaart en verbetering van de arbeidsvoorwaarden, als men de wereld niet zou kunnen bevrijden van de vrees voor oorlog.

Hij brandmerkte het regiem van Franco en verklaarde ten aanzien van Duitsland, dat het Ruhr-probleem mede een der grootste problemen is, waarbij hij ervoor waarschuwde, de Ruhr in handen te laten vallen van de kartels en trusts. Hij was van mening, dat de Ruhr beheerd moet worden door de Duitse vakbonden, nadat deze hiervoor de nodige waarborgen hebben gegeven.

Böckler (van Duitsland) voerde hierop aan, dat de Duitse arbeiders alles zullen doen wat in hun vermogen ligt, om de democratie te handhaven en te versterken, maar dat zij hiervoor ook hulp nodig hebben. Hij beschuldigde

de kapitalisten van de Westerse geallieerden ervan, de Duitse kapitalisten te steunen in hun pogingen, zich te verzetten tegen democratische controle van de industrie.

Pascual Tomás (van het Spaanse Vakverbond in Baling-schap) verklaarde van mening te zijn, dat de Franco-dictatuur een bedreiging was voor de hele wereld. Hij deed een beroep op alle vakbonden, om Spanje te helpen bevrijden en de democratie te herstellen.

In de namiddagzitting van Vrijdag 2 December 1949 sprak Oosterhuis zijn rede uit, als toelichting op de resolutie inzake internationale economische samenwerking, ingediend door het N.V.V.

Hij wees hierbij op het feit, dat "de oplossing van de problemen, die voortvloeien uit de huidige ongunstige economische situatie, onmogelijk gemaakt wordt door de tegenstellingen, die bestaan tussen het totalitaire blok en het democratische blok," waarbij hij er de aandacht op vestigde, dat "het doel van de Russen is door middel van een koude oorlog armoede en ellende te doen voortduren, daar dit de meest vruchtbare bodem is voor het communisme en zijn vijfde colonnes." "Duidelijk is gebleken, b.v. in verband met het Marshall-plan, dat de Russen en hun satellieten van plan waren, het W.V.V. te gebruiken als een instrument voor de verwezenlijking van hun politiek, gericht op de vernietiging van welvaart en sociale zekerheid in West-Europa."

"Aan de andere kant constateren we, dat vele landen, inplaats van te streven naar een doeltreffende en goede samenwerking, hun energie verspillen door een eng economisch nationalisme, met als gevolg hoge tolmuren, het afsluiten van nationale markten en handelsbeperkingen."

"Wij zijn van mening, dat het meer dan ooit nodig is, dat de vakbeweging, nationaal zowel als internationaal, haar uiterste kracht moet concentreren op economische activiteit, met het doel de voorwaarden te scheppen voor de verwezenlijking en de handhaving der sociale zekerheid. Daarom

werken we in volle overtuiging mede aan de oprichting van een sterke internationale federatie van de arbeid, omdat zij een van de stimulerende, motorische krachten kan en moet zijn, die ons naar een betere toekomst zal leiden."

"Wij weten, dat de arbeiders van Europa het niet zullen begrijpen, dat - niettegenstaande de oprichting van de Europese Raad en trots het Marshall-plan met de daaruit voortvloeiende multi-laterale overeenkomsten - de politieke en economische eenwording van Europa schijnt te zullen mislukken. Wij zijn echter van mening, dat noch regionale economische samenwerking, noch liberalisatie ons kan leiden uit de impasse, waarin Europa zich bevindt, en dat dit probleem niet slechts een Nederlands of een Europees, maar een wereldprobleem is."

Aldus wijzende op het grote nut van internationale economische samenwerking en plan-economie, verklaarde Oosterhuis ervan overtuigd te zijn, dat "alleen hierdoor de mensheid hoop gegeven kan worden, ooit die levensstandaard en die mate van sociale zekerheid te bereiken, welke de stand van wetenschap en techniek en de potentiële economische hulpbronnen mogelijk maken."

Ten slotte deed Oosterhuis een beroep op de Conferentie de resolutie van het N.V.V. ernstig in overweging te willen nemen.

M.C. Bolle (Secretaris van de Coördinatie-Commissie van de I.B.S.) sprak in naam van de Internationale Beroepssecretariaten over de verhouding van deze organisaties tot de nieuwe Internationale. Hij zeide, "dat de I.B.S. bereid zijn een goede en permanente samenwerking te bevorderen" en voegde hieraan toe, dat afgevaardigden van 13 I.B.S., vertegenwoordigende ongeveer twintig miljoen leden, op de Conferentie aanwezig waren. Vijf I.B.S. konden niet aan de Conferentie deelnemen.

Zaterdag 3 December 1949.

De Statuten-Commissie beëindigde haar werk. Het rapport,

voor te leggen aan de Conferentie, werd hierop door de rapporteur Oldenbroek en de Secretaris van de Commissie - opgesteld en de juiste tekst der Statuten geredigeerd.

De Sociale en Economische Commissie vergaderde eveneens de gehele morgen.

In de Algemene Conferentie voerden nog enkele sprekers het woord over algemene onderwerpen.

Maandag 5 December 1949.

De Sociale en Economische Commissie vergaderde de gehele dag.

De Reglements-Commissie kwam in de loop van de dag tweemaal bijeen.

In de Algemene Conferentie voerden nog enkele sprekers het woord, waarna het tweede verslag van de Geloofsbrieven-Commissie behandeld werd.

Nadat de rapporteur, Lincoln Evans, enkele toelichtingen op het rapport gegeven had, en ten slotte definitief vastgelegd was, welke organisaties en afgevaardigden het recht hadden te stemmen over de Statuten en daarna aan het Congres deel te nemen, werd het rapport goedgekeurd.

Hiermede was tevens een eind gekomen aan het algemeen debat.

In de namiddagzitting van Maandag 5 December 1949 werden de Statuten voor discussie aan de Conferentie voorgelegd.

Oldenbroek leidde het rapport in, waarbij hij o.a. zeide, dat "de Commissie haar best heeft gedaan om in de artikelen van de Statuten zelf, in de preambule en in de omschrijving van de doelstellingen, de wensen vast te leggen, die op de Conferentie van Genève en in de amendementen, ingediend door de vakverbonden, tot uiting gebracht waren. De Commissie had meer dan 150 amendementen moeten bestuderen en dikwijls een gemeenschappelijke tekst voor ongeveer gelijklopende amendementen moeten opstellen. In deze Statuten kan men alles vinden,

wat de vrije vakbonden hopen te doen om te komen tot een krachtige Internationale, vechtend voor de democratie en de vrede, strijdend tegen totalitarisme in al zijn vormen."

Oldenbroek verklaarde verder, dat voor de regionale bureaux en de relaties met de I.B.S. nog richtlijnen opgesteld zouden worden.

Het rapport van Oldenbroek werd hierop met algemene stemmen aangenomen.

Finet stelde vervolgens voor, eerst te stemmen over de preambule, daarna over de doelstellingen, vervolgens artikelsgewijs over de eigenlijke Statuten en ten slotte over het geheel.

De preambule werd na een korte discussie met algemene stemmen aangenomen.

Inzake de doelstellingen vond een discussie plaats, waarbij echter geen aanmerking op de Statuten gemaakt, maar veeleer nadere toelichting gevraagd werd.

Zo vroeg b.v. Trinidad, of voor de arbeiders van de landen, die geen zelfbestuur genieten, dezelfde rechten gelden als voor die van andere landen, en de afgevaardigde verklaarde daarop: "Als dat zo is, dan zeggen wij: God zegene de dag, waarop de nieuwe Internationale werd opgericht."

Pastore (Italië) bracht de werkloosheid in Italië naar voren en wilde een speciale clause opgenomen zien over gelijke behandeling van Italiaanse arbeiders in het buitenland.

Finet onderbrak hierop de discussie en deelde mede, dat een verzoek van de Belgische Christelijke organisatie aan de Conferentie-voorgelegd was, om deel te mogen nemen aan de Conferentie. Hij stelde voor, na advies van de Commissie van Geloofsbrieven ingewonnen te hebben, de desbetreffende organisatie te laten deelnemen, hetgeen door de Conferentie goedgekeurd werd.

Oldenbroek, antwoordende op het verzoek van Pastore, verklaarde, dat het onmogelijk is, in de Statuten een clause, die alleen maar voor Italië geldt, op te nemen. Deze kwestie kan op andere wijze geregeld worden. Het is niet

nodig deze zaak, die door Pastore reeds eerder in de Voorbereidende Commissie naar voren was gebracht, hier in de Conferentie opnieuw te behandelen.

De Conferentie verwierp hierop het amendement van Italië met 52 tegen 21 stemmen, waarna de doelstellingen ten slotte met algemene stemmen aangenomen werden.

Bij de artikelsgewijze stemming vond alleen een discussie plaats over Artikel VI, waarna de zitting gesloten werd.

Daar het niet mogelijk was, Dinsdag 6 December 1949 in het zittingsgebouw te vergaderen, werd de discussie op Woensdag 7 December 1949 voortgezet,

Enkele amendementen werden door de Conferentie met bijna algemene stemmen verworpen, waarna ten slotte de stemming over de Statuten in hun geheel plaats vond.

De Statuten werden daarop met 46.380.000 stemmen voor en 1.300.000 onthoudingen (van organisaties, die wel voor aansluiting zijn, doch deze eerst door een congres in eigen land moeten laten bekrachtigen) en onder groot enthousiasme om 11 uur des morgens aangenomen.

Op dat historisch ogenblik was het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen (I.V.V.V.) opgericht en de wens van alle vrije, democratische en onafhankelijke vakbonden, een werkelijk vrij en democratisch Internationaal Vakverbond te stichten, in vervulling gegaan.

Finet dankte hierop de Statuten-Commissie en in het bijzonder Deakin en Oldenbroek voor het belangrijke werk, dat verricht was, en verklaarde de Conferentie voor gesloten en de oprichting van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen (I.V.V.V.) een feit.

(De Statuten zullen door de Internationale Dienst van het N.V.V. in het Nederlands vertaald worden, zodat het overbodig is, hierop thans verder in te gaan.)

Op verzoek van de Voorzitter waren de landen der diverse groepen bijeengekomen en hadden overleg gepleegd inzake de kandidaten voor het Uitvoerend Bestuur.

Voor de Europese landen vond onder leiding van Kupers een vergadering plaats, waarin besloten werd de vier landengroepen, die reeds jarenlang bestaan, te handhaven. Deze groepen zijn: Scandinavië; de Benelux-landen; Frankrijk en Italië; Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland.

Voor deze vier groepen moesten vijf kandidaten gesteld worden, met hun eerste en tweede plaatsvervanger.

Het resultaat was, dat voor deze groepen de volgende personen candidaat gesteld werden:

- Scandinavië: X | Jensen (Denemarken), lid;
— | Strand (Zweden), eerste plaatsverv.;
— | Nordahl (Noorwegen), tweede plaatsverv.
- Benelux-landen: | Finet (België), lid;
X | Oosterhuis (Nederld), eerste plaatsverv.;
— | Fohrmann (Luxemburg), tweede plaatsverv.
- Frankr/Italië: — | Jouhaux (Frankrijk), lid;
X | Bothereau (Frankrijk), eerste plaatsverv.;
X | Pascual Tomás (Spanje), tweede plaatsverv.
— | Pastore (Italië), lid;
— | Canini (Italië groep Saragat), eerste plaatsverv.;
— | Makris (Griekenland), tweede plaatsverv.
- Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland:
— | Böckler (Duitsland), lid;
— | Proksch (Oostenrijk), eerste plaatsverv.;
— | Bernasconi (Zwitserl), tweede plaatsverv.

+ +
+

Woensdagnmiddag 7 December 1949 kwam het Eerste Congres van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen (I.V.V.V.) voor het eerst in zitting bijeen.

Het eerste punt, dat het Congres moest behandelen, was de verkiezing van een Algemeen Secretaris, waarvoor twee can-

didaten gesteld waren: J. H. Oldenbroek, de Algemeen Secretaris van de Internationale Transportarbeiders Federatie, en August de Mynck, van het Algemeen Belgisch Vakverbond.

Majoor, Algemeen Secretaris van het Algemeen Belgisch Vakverbond, verklaarde echter, toen dit punt ter sprake kwam, dat het A.B.V. de candidatuur van De Mynck terugtrok ten voordele van Oldenbroek.

Oldenbroeks candidatuur werd van alle kanten gesteund, met het resultaat, dat hij met algemene stemmen tot Algemeen Secretaris van het I.V.V.V. werd gekozen.

Wij willen niet nalaten, Oldenbroek ook op deze plaats nogmaals hartelijk te feliciteren en hem succes toe te wensen bij de vervulling van deze moeilijke, maar eervolle taak.

Oldenbroek dankte het Congres voor het vertrouwen in hem gesteld. Hij beschouwt zijn verkiezing als een grote eer, hoewel hij het betreurt, een internationale organisatie, waaraan hij zo lange jaren zijn krachten heeft gegeven, en waarin zulk een goede geest en kameraadschap heersen, te moeten verlaten.

Hij verklaarde tevens, geen opdrachten van onverschillig welke organisaties te zullen aanvaarden of uit te voeren, doch zich strikt te zullen houden aan de uitvoering, naar eer en geweten, van de besluiten van het Congres, de Algemene Raad en het Bestuur.

Hierop bracht de rapporteur van de Geloofsbriefven-Commissie een kort verslag uit. Hij deelde mede, dat afgevaardigden aangekomen waren uit de Saar en uit Griekenland. Ook Ilg, van het Internationaal Beroepssecretariaat der Metaalbewerkers, was gearriveerd. Hij stelde voor, deze afgevaardigden aan het Congres te laten deelnemen, waaraan het Congres met algemene stemmen zijn goedkeuring hechtte.

Vervolgens stelde Finet het tweede punt; de zetel, aan de orde.

Tewson deelde hierop mede, dat de Voorbereidende Commissie met algemene stemmen voorstelde, Brussel als zetel

van de nieuwe Internationale aan te wijzen.

Daar er geen tegenvoorstellen waren, besloot het Congres met algemene stemmen, dat de zetel van het I.V.V.V. in Brussel gevestigd zal zijn.

Finet en Majoor verklaarden daarna, dat het een grote eer voor het Algemeen Belgisch Vakverbond is, dat de zetel van het I.V.V.V. in België gevestigd zal worden, en beloofden het Verbond in absoluut internationale geest alle hulp te verlenen, die het wenst.

Na de vaststelling van de zetel volgde punt 3: de verkiezing van het Uitvoerend Bestuur, waarvoor intussen alle landen hun kandidaten bekend hadden gemaakt.

Het Congres koos met algemene stemmen deze kandidaten tot lid, respectievelijk eerste en tweede plaatsvervangend lid, van het Uitvoerend Bestuur.

Het Uitvoerend Bestuur bestaat uit 18 leden, waarvan:

5 leden van Europa, met hun plaatsvervangers; hiervoor genoemd;

1 lid van Afrika: Grant, met Rozemont en Small als plaatsvervangers;

3 leden van Azië en het Midden-Oosten:

Kato, met Liang Yung Chang en Chun Chin Han als plaatsvervangers;
Sen, met Miss Kara en Fernando als plaatsvervangers;
Hedayat, met El Masri en Pissas als plaatsvervangers;

2 leden van Groot-Brittannië:

Deakin, met Dame Anne Loughlin en Evans als plaatsvervangers;
Tewson, met O'Brien en Sir Luke Fawcet als plaatsvervangers;

2 leden van Latijns-Amerika:

Ibanez, met Horne en Fidanza als plaatsvervangers;
Aguirre, met Marcano en Rivera als plaatsvervangers;

4 leden van Noord-Amerika:

Murray, met Carey en Cope als plaatsvervangers;

- Conroy, met Millard en Dowling als plaatsvervangers;
- ← Green, met Meany en Brown als plaatsvervangers;
- Bengough, met Jodoin en Finlay als plaatsvervangers;

1 lid van de Westindische Eilanden:

- Bradshaw, met Critchlow en Alexander als plaatsvervangers.

De Algemeen Secretaris, Oldenbroek, maakt tevens, met stemrecht, deel uit van het Bestuur.

We vestigen er hierbij de aandacht op, dat, volgens Artikel VI (14) van de Statuten, het Uitvoerend Bestuur uit zijn midden een Sub-Comité van 7 leden zal kiezen, dat geraadpleegd dient te worden indien zich dringende zaken voordoen in de periode tussen twee vergaderingen van het Uitvoerend Bestuur.

Dit Sub-Comité zal samengesteld zijn als volgt:

<u>Azië</u>	1 lid
<u>Groot-Brittannië</u>	1 lid
<u>Europa</u>	2 leden
<u>Latijns Amerika</u>	1 lid
<u>Noord-Amerika</u>	2 leden

Deze leden kunnen zich door plaatsvervangers doen vertegenwoordigen.

Tot Boekencontroleurs werden gekozen:

- Granat (Zweden) en
- Peeters (Frankrijk).

Hierop werd de zitting verdaagd.

Donderdag 8 December 1949 (Tweede Congresdag).

Oosterhuis nam deel aan een zitting van de Reglements-Commissie.

Vermeulen vergaderde met de Sociale en Economische Commissie.

In de ochtendzitting van Donderdag 8-December 1949 kwam het vraagstuk van de relaties met de Internationale

Beroepssecretariaten aan de orde.

Smets (België) hield hiervoor de inleiding.

Het resultaat van de hierop volgende discussie werd vastgelegd in een resolutie, opgesteld door de Statuten-Commissie, die net algemene stemmen werd aanvaard en waarin het Bestuur gemachtigd werd, spoedig in onderhandeling te treden met de I.B.S. om te komen tot een doeltreffende samenwerking en wederkerige vertegenwoordiging, met raadgevende stem, in overeenstemming met de reeds in Genève door de Voorbereidende Commissie en in Londen door de I.B.S. geuite wensen.

Schuil (Internationaal Arbeids Bureau) kreeg hierop gelegenheid in naam van het Internationaal Arbeids Bureau enige sympathieke woorden tot het Congres te richten. Hij hoopte, en was ervan overtuigd, dat de nieuwe Internationale nauw zal samenwerken met het I.A.B.

Mehta (India) bracht verslag uit over de regionale samenwerking, op de Conferentie ingeleid door Kupers. De Statuten-Commissie had een rapport uitgewerkt, waarin o.a. werd voorgesteld reeds in het komende jaar voorbereidende maatregelen te treffen om te komen tot een definitieve regionale samenwerking in die gebieden, waar dit het meest noodzakelijk is. Tevens werd daarin van het Congres verlangd, het Uitvoerend Bestuur op te dragen, zo spoedig mogelijk hulp te verlenen aan de vakverbonden, die daaraan het meest dringend behoefte hebben, en aldus een krachtige, vrije vakbeweging op te bouwen.

Het rapport werd na een korte discussie eveneens met algemene stemmen aangenomen.

Hedayat (Perzië) diende daarop een protest in tegen dwangarbeid in de landen achter het IJzeren Gordijn.

Finet stelde echter voor, hierop 's middags terug te komen en de vergadering te verdagen.

Donderdagmiddag 8 December 1949.

Miss Hancock (Voorzitter van de Reglements-Commissie)

stelde aan het Congres voor, het vraagstuk van de dwang-
arbeid achter het IJzeren Gordijn aan het Bestuur voor te
leggen.

De Reglements-Commissie had het protest in een reso-
lutie vastgelegd, die met algemene stemmen door het Con-
gres werd aanvaard en waarin het Bestuur verzocht werd,
deze zaak verder te behandelen en te onderzoeken, op welke
wijze gevolg zou kunnen worden gegeven aan dit protest.

Ook over Franco-Spanje was een resolutie voorgelegd,
verdedigd door Pascual Tomás. Een groot aantal gedelegeer-
den heeft over dit probleem het woord gevoerd, waarbij
allen het erover eens waren, dat op geen enkele wijze hulp
moet worden verleend aan Spanje, vooraleer de vrijheid en
de democratie in dat land hersteld zijn.

Jouhaux was een der sprekers. Hij zeide o.a., dat deze
zaak kortgeleden ook op een andere plaats behandeld was,
naar dat daar een groot aantal diplomatieke vertegenwoor-
digers tegen stemde en dus niet handelde in overeenstem-
ming met de wens der vrije vakbonden. Hij hoopte, dat, als
deze diplomatieke vertegenwoordigers thans weer in de
U.N.O. over deze kwestie moeten stemmen, ze wél rekening
zullen houden met ons standpunt.

Deze resolutie werd eveneens met algemene stemmen aan-
genomen.

Vervolgens vond de verkiezing van de leden van de
Algemene Raad plaats.

Voor Nederland werden hiervoor als lid Oosterhuis en
als plaatsvervangend lid Suurhoff gekozen.

De Algemene Raad bestaat op dit ogenblik uit 80 leden
en een gelijk aantal plaatsvervangende leden.

Bij de behandeling van dit punt kwam een verschil in
interpretatie van Artikel VI, Artikel V (1) en Artikel III
van de Statuten tot uiting, naar aanleiding van het feit,
dat Noord-Amerika geen plaatsvervangers aangegeven had
voor de leden van de Algemene Raad.

Het Congres besloot, op voorstel van Finet, het Uit-

voerend Bestuur te machtigen deze zaak te regelen, waarna de zitting verdaagd werd.

Vrijdag 9 December 1949. (Derde Congresdag)

Op deze laatste dag van het Congres werd eerst een resolutie behandeld, waarin de dictatuur, die in verschillende landen van Zuid-Amerika heerst, veroordeeld werd.

Het Congres verklaarde zich solidair met de kameraden van de vakbeweging in die landen, die voortdurend strijd moeten voeren tegen de dictatuur met het doel haar te doen vervangen door een democratische regering.

Het Congres verklaarde verder, alles in het werk te zullen stellen om de arbeiders van die landen hulp te verlenen, opdat zij opnieuw vakverenigingsrechten zullen verwerven. Het veroordeelde daarbij tevens elk dictatoriaal regiem.

Ook deze resolutie werd met algemene stemmen aangenomen.

Hierop vond de bespreking plaats van het Sociaal en Economisch Program van het I.V.V.V. en een tekst van een Manifest inzake deze eisen.

Als basis voor de discussie gold het rapport der Sociale en Economische Commissie.

Verneulen heeft bij de vaststelling van dit Program zoveel in zijn vermogen was getracht de gedachte, tot uiting gebracht in de resolutie van het N.V.V. en door Oosterhuis op de Conferentie verdedigd, in het Program te doen opnemen.

Verschillende afgevaardigden namen aan de discussie deel, waarbij vooral de vertegenwoordigers van de economisch zwakkere landen de hulp inriepen van de meer bevoorrechte landen. Een vertegenwoordiger van Cyprus, die critiek leverde op de houding van Engeland ten aanzien van Cyprus en Griekenland, vroeg geen leuzen, maar daden.

Het rapport, inhoudende het Program en het Manifest, werd ten slotte met algemene stemmen aangenomen.

Het Manifest, dat als een samenvatting beschouwd kan worden van de economische en sociale eisen, luidt als volgt:

M A N I F E S T

voor Vrede, Vrijheid en Brood

Arbeiders aller landen, van welk ras of van welke geloofsovertuiging ook, arbeiders in fabrieken, op het land en in kantoren en van alle andere groepen, verenigt u in de rijen van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen. Sluit u bij ons aan om een wereld tot stand te brengen, waarin men in vrijheid en zekerheid kan leven en waarin vrede tussen de volkeren zal heersen. Hiervoor strijden wij. Dit willen wij verwerven.

Ons Dagelijks Brood.

De taak waar wij voor staan is, de productiemiddelen van de industrieel ontwikkelde landen te gebruiken voor volledige werkgelegenheid, vrijwaring van gebrek en de gevolgen van ouderdom en ziekte, en voor het verschaffen van een steeds hogere levensstandaard en een rijker en voller leven aan alle volken der wereld.

Aan de volken van de koloniën en andere economisch minder ontwikkelde gebieden moet alle hulp worden verleend om hun bestaansbronnen te ontwikkelen, opdat zij volledig zullen genieten van de vruchten der moderne wetenschap en techniek.

Wij verklaren, dat economische en politieke democratie niet van elkaar gescheiden kunnen worden. Wij eisen volledige medezeggenschap van de arbeidersorganisaties ten aanzien van economische beslissingen, die betrekking

hebben op planning, productie en distributie.

Waar oude, gevestigde economische belangen de vooruitgang de weg versperren, moeten particuliere, slechts op winst gerichte belangen wijken voor algemene planning in het belang van de gemeenschap.

Vrijheid.

Verenigt u met ons om een wereld tot stand te brengen, waarin de volkeren vrij zijn van communistische, phalangistische en fascistische tyrannie en van iedere andere vorm van totalitarisme, evenals van overheersing en uitbuiting door economische machten in handen van kartels en trusts. Wij verwerpen de valse theorie, dat de arbeiders politieke en geestelijke vrijheid moeten opofferen om economische zekerheid en sociale gerechtigheid te verwerven.

De menselijke waardigheid moet berusten op de volgende grondslagen:

Vrijheid van gedachte, van meningsuiting en van vergadering;

vrijheid van vakorganisatie, het recht collectief te onderhandelen met de werkgevers, ongeacht het karakter van bezit of beheer, en het recht te staken indien dit nodig is;

vrijheid voor alle volken, ook voor die, die in koloniën of halfkoloniale gebieden leven, om hun eigen politieke, economische of sociale instellingen langs democratische weg te kiezen of te wijzigen.

De vrije vakverenigingen van de wereld zullen met al hun krachten het streven steunen van de volken, die leven onder een regiem van staatspolitie, om zich te bevrijden van totalitaire onderdrukking (zoals in de Sovjet-Unie en haar satellietstaten, in Franco-Spanje, in Latijns-Amerika).

Vrede.

Een beweging van vrije en democratische volken, verbonden in gemeenschappelijk streven naar economische zekerheid, sociale rechtvaardigheid en politieke vrij-

heid, is de enige basis, waarop een duurzame vrede kan worden opgebouwd.

De vrije en democratische vakverenigingen van de gehele wereld vormen de voorhoede van de krachten, die vastbesloten zijn een rechtvaardige en duurzame vrede tot stand te brengen.

Werkers van alle landen, van welk ras of welke geloofsovertuiging ook: sluit u aan bij deze machtige beweging van de vrije en democratische arbeiders.

Tezamen kunnen wij armoede en uitbuiting overwinnen en een wereld scheppen van overvloed en zekerheid;
* tezamen kunnen wij tyrannie en onderdrukking vernietigen en een wereld scheppen van vrijheid en menselijke waardigheid;

tezamen kunnen wij de krachten, gericht op oorlog en agressie, verslaan en een wereld scheppen van vrede en gerechtigheid.

=====

Daarna werd nog een Amerikaanse resolutie aangenomen, waarin het Congres verklaart, dat de vakbonden van de Midden- en Oosteuropese landen, die tegen de wil van de bevolking door een communistisch, totalitair regiem overheerst worden, geen vrije, onafhankelijke en democratische organisaties zijn, doch werktuigen van de regering, die dienen om de arbeiders uit te buiten in het voordeel van de Sovjet-Unie.

Het Congres veroordeelde het systeem van dwangarbeid, dat in die landen wordt toegepast, en protesteerde tegen de onderdrukking van de burgerlijke vrijheden.

En ten slotte werd nog een resolutie aangenomen, waarin het Congres vaststelde, dat de communistische rebellen in Griekenland, geholpen door de satellietstaten

van de Sovjet-Unie, meer dan 28.000 Griekse kinderen ontvoerd hebben.

In de resolutie werd het Bestuur opgedragen onverwijld bij de U.N.O. te protesteren tegen deze misdaad, opdat door de leden-staten van de Organisatie der Verenigde Volken maatregelen worden genomen om de kinderen weer naar huis terug te brengen.

De aangesloten organisaties werd dringen verzocht, voor het bereiken van dit doel de nodige stappen bij de regeringen van hun landen te doen.

En hiermede was het Congres ten einde.

In zijn slotrede waarschuwde Tewson er -- evenals zijn voorganger, Citrine, bij de oprichting van het W.V.V. in 1945 -- tegen, politieke kwesties in het I.V.V.V. te brengen. Hij verklaarde o.a.: "Als deze organisatie zich met politieke problemen zal bemoeien, dan zal zij tot mislukking gedoemd zijn."

Finet sprak het slotwoord, waarin hij dank bracht aan allen, die hebben medegewerkt aan het tot stand komen van ons Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen en aan het welslagen van zijn eerste Congres-.

+ +
+

Resumerend kunnen wij zeggen, dat het geen Congres was van luidruchtige demonstraties, hoogdravende redevoeringen, felbewogen debatten en schone resoluties. Gedurende deze tien dagen, die de Conferentie eerst en het Congres daarna geduurd hebben, werden doorwrochte betogen geleverd.

Finet leidde en de Conferentie en het Congres op vriendschappelijke wijze en met vaste hand, bijgestaan door Tewson en later ook door Oldenbroek.

We mogen hierbij niet nalaten de aandacht te vesti-

gen op het vele werk, dat de verschillende Commissies verricht hebben en dat zoveel heeft bijgedragen tot het welslagen van de Conferentie en van het Congres.

... We mogen evenmin vergeten de vele medewerkers, vertalers en administratief personeel van de T U.C., die ontzaglijk veel werk hebben verzet, te noemen, die door hun arbeid eveneens ertoe hebben bijgedragen het Congres te doen slagen.

De nieuwe Internationale is opgericht en heeft haar eerste stap gedaan in deze wereld vol problemen van allerlei aard, waarbij de arbeidende mensheid zeer nauw betrokken is.

Wij vertrouwen, dat zij de basis is, waarop verder gebouwd kan worden voor een betere toekomst voor de gehele mensheid in-het algemeen en voor de arbeidersklasse in het bijzonder.

=====

J.G. van Wouwe,
Secretaris.

Amsterdam, 13 December 1949.

Ran *WIB v.d. B. XI.*
B. II *16-12-49*

Aan ~~H.B.~~
van B.St.

21 DEC. 1949
ACD/76020

*Individueel best.
belangstelling*

Inho. 19.12.49

1 Bijlage.

Van de zijde der bona-fide vakbeweging werd ter inzage
ontvangen een exemplaar van het gestencilde orgaan:

"Le syndicaliste exilé".

Waar dezerzijds niet kon worden beoordeeld of kennisneming van de
inhoud enig nut kan hebben, wordt het bedoelde exemplaar ter inzage
toegezonden. B IV toonde reeds belangstelling voor de inhoud en wil
van een en ander graag volledig kennis nemen. Zo er voor regel-
matige toezending ten behoeve van laatstgenoemde of andere afdeling
belangstelling bestaan, dan kan hoogstwaarschijnlijk dezerzijds
daarvoor worden zorggedragen. EINDE.

15 December 1949.

Le SYNDICALISTE

EXILÉ

PUBLICATION PERIODIQUE
DU CENTRE INTERNATIONAL
DES
SYNDICALISTES LIBRES EN EXIL

SOMMAIRE

198, Avenue du Maine - PARIS-14^e

Téléphone : SUFFren 66-76

N° 7.
AOUT - SEPTEMBRE
1949.

- POUR LA SOLIDARITE HUMAINE.
- POLOGNE:
  - En souvenir de Z. Zulawski.
  - Production, émulation et mouchardage.
  - Niveau de vie des travailleurs.
- HONGRIE:
  - Etapes de la bolchévisation d'un pays.
- YOUGOSLAVIE:
  - Ouvriers et paysans ont fait leur choix
  - Combien sont -ils?
- LA VIE DU CENTRE:
  - Les adieux de Karl Peyer.
  - Notre nouveau confrère.
- NOTRE POINT DE VUE.

=====
POUR LA SOLIDARITE HUMAINE.
=====

par Z. TOPALOVICH.

La vie des réfugiés politiques est faite de soucis et d'incertitudes. Et maintenant, de nouveaux nuages s'accumulent au-dessus de leurs têtes. L'I.R.O., organisation internationale créée pour s'occuper des émigrés, se trouve en voie de liquidation, alors que des flots humains ne cessent de déferler à travers l'Europe.

La guerre et la conquête d'une moitié de l'Europe par une dictature totalitaire ont provoqué la migration forcée de plusieurs millions d'êtres humains. Or, les gouvernants du monde occidental se sont, au moins jusqu'à présent, complètement désintéressés du sort de huit millions de personnes d'origine allemande, brutalement chassées de leurs foyers par l'armée rouge et les satellites de l'Union Soviétique.

.../

Certes, on a bien voulu s'occuper de 2.000.000 de ressortissants appartenant aux nations jadis libres et aujourd'hui soumises à la dictature communiste. Ces réfugiés vivaient mal dans les camps; il est vrai, mais ils restaient sous la protection de l'I.R.O. qui subvenait à leurs besoins essentiels et les dirigeait progressivement vers des pays d'immigration où ils pouvaient travailler et s'établir normalement. D'après des évaluations officielles, en 1950, tous ces émigrés seraient réinstallés. Mais, on supprime les camps; le 30 juin prochain, l'I.R.O. arrêtera son activité.

Cependant, il est certain qu'à cette date plus de 400.000 émigrés, enregistrés par l'I.R.O. jusqu'à présent, ne pourront pas être installés. Ils se trouveront donc en Allemagne et en Autriche sans abri, sans moyens de subsistance, sans aucune possibilité de gagner leur vie.

La grande presse, il est vrai, a trouvé une consolation: ces malheureux dont la plupart sont des vieillards, des malades, des enfants, des intellectuels de toutes sortes, qu'aucun Etat ne veut prendre à charge, seront soutenus par des organisations confessionnelles ou philanthropiques.

Même dans le cas de cette pénible solution, le problème de l'émigration politique restera insoluble. Car, en dépit de toutes les mesures draconiennes prises par les gouvernements totalitaires pour arrêter la fuite de leurs ressortissants à l'étranger, ce mouvement, loin de s'arrêter prend des proportions considérables.

Alors que l'I.R.O. dirigeait tous les mois vers des pays d'outre-mer environ 10.000 personnes qui se trouvaient sous sa protection, 15.000 nouveaux émigrés reprenaient immédiatement les places restées vides dans les camps. Ce mouvement continue. Chaque mois, des hommes et des femmes, au nombre de 15.000, affluent de l'Est vers l'Ouest de l'Europe.

N'est-il pas juste, n'est-il pas indispensable, non seulement du point de vue humain, mais aussi du point de vue politique, que les victimes de l'oppression totalitaire soient acceptées et soutenues par les institutions créées dans le monde libre?

En fait, qui est responsable de cette situation tragique?

Ce sont les Grands Alliés qui ont permis à l'armée rouge d'occuper la moitié de l'Europe, de faire fi de l'indépendance de dix Etats libres, d'y installer un régime d'oppression et d'exploitation.

Et surtout il ne faut pas croire que les 15.000 réfugiés se recrutent parmi des représentants des classes privilégiées! Ce qui avait lieu, il y a encore cinq ans, n'a plus de cours à présent. En effet, les réfugiés d'aujourd'hui ce sont les gens du peuple, paysans, artisans, ouvriers.

En vérité, la guerre mondiale n'est pas encore liquidée; l'armée rouge occupe encore la moitié de l'Europe. Tant que cette situation durera, il est du devoir sacré du monde libre de s'intéresser au sort des fuyards qui arrivent massivement de l'Est. Bientôt, ils trouveront fermées les portes de l'I.R.O., car sa direction a pris une telle décision.

Nous nous élevons avec énergie contre cette mesure inhumaine!

.../

Que va-t-on faire des rescapés des pays démocratico-populaires, preuve tangible de la cruauté du régime communiste?

Décidera-t-on de les renvoyer vers les frontières et de les livrer à leurs bourreaux? Ou bien, les enverra-t-on dans les prisons pour qu'ils y connaissent, dès leur entrée, les beautés du monde démocratique dans lequel ils avaient placé tous leurs espoirs?

Non! Procéder ainsi serait commettre le plus grand crime que l'humanité n'ait jamais connu.

Il est indispensable que les émigrés politiques puissent être accueillis dans des camps administrés par l'I.R.O. ou par une autre institution internationale avant qu'ils soient réinstallés dans les pays libres.

Nous faisons appel à la solidarité humaine, à la solidarité du monde démocratique, et surtout à la solidarité internationale des travailleurs des pays libres. Ne laissez pas fermer vos portes aux victimes des régimes d'oppression! Acceptez-les parmi vous! Ils renforceront l'armée des combattants pour la libération du monde.

POLOGNE !

EN SOUVENIR DE Z. ZULAWSKI, MILITANT SYNDICALISTE.

Une belle figure de militant ouvrier vient de disparaître. Zygmunt ZULAWSKI, secrétaire général de la centrale syndicale polonaise pendant plusieurs années avant la guerre, ancien député socialiste, est décédé à Cracovie, le 4 septembre, à l'âge de 69 ans. La vie du disparu fut une lutte inlassable pour la liberté et pour la défense de la classe ouvrière. Sa popularité était immense parmi les travailleurs polonais.

En 1946, ne voulant pas se présenter comme candidat du nouveau parti "socialiste" avec lequel il était en désaccord, Zulawski fut élu sur la liste ouvrière-paysanne à Cracovie. Le régime communiste n'osait pas s'attaquer à l'homme qui avait le courage de critiquer publiquement tous les manquements et lacunes de la Pologne démocratico-populaire. Ses discours prononcés à la Diète ne paraissaient pas au journal officiel - la censure ne le voulait pas - mais étaient diffusés par voie des tracts, clandestinement, et obtenaient un vif succès auprès de la population.

.../

Le 6 février 1947, de la tribune parlementaire, il flétrit le gouvernement par ces paroles:

" Votre façon d'organiser les syndicats, par exemple, ne diffère pas beaucoup de celle qu'employa Ley sous Hitler pour constituer les syndicats allemands."

Plusieurs mois après, la maladie de coeur dont il était atteint, obligea Zulawski à abandonner toute activité, à la grande joie de ses adversaires politiques. Entouré d'agents de la BEZ - PLEKA (Police politique), isolé de ses camarades, il mourut solitaire. Mais jusqu'à la dernière minute il resta fidèle à ses convictions démocratiques, syndicalistes et socialistes.

PRODUCTION, EMULATION ET MOUCHARDAGE.

=====

par A. SKRODZKI.

L'allure modérée du développement de la production industrielle en Pologne au cours des derniers mois inquiète sérieusement les pouvoirs publics. En effet, le recours à l'émulation au travail soulève une résistance de plus en plus accrue parmi les travailleurs. La presse polonaise se plaint du manque de discipline et de l'absentéisme.

Il résulte des chiffres établis par l'Office Central des statistiques ("WIADOMOSCI STATYSTYCZNE" - "Nouvelles statistiques", Varsovie, N° II, 1949.) que l'accroissement de la production polonaise ne provient pas de l'amélioration du rendement - et cela malgré le stakhanovisme - mais de l'augmentation du nombre de travailleurs, de la mise en marche de nouvelles usines et des dérogations à la loi de 48 heures, constamment violée par l'application des heures supplémentaires et le travail de dimanche.

Prenons comme exemple les mines.

La production mensuelle de charbon a été de 4 millions 928 mille tonnes en 1947; elle en a dépassé 6 millions au mois de janvier 1948. Augmentation: 21%.

Or, en 1947, le personnel employé était de 210.000 salariés; il s'éleva à 225.000, en 1949. Augmentation: 7%.

La production journalière par ouvrier occupé à l'abatage était de 4.500 kgs., en 1947, et de 4.580 kgs, en janvier 1949. Augmentation: 2% à peine.

Ces chiffres prouvent que l'augmentation de la production

.../

Charbonnière est due aux heures supplémentaires et non point à l'accroissement du rendement individuel dans le cadre de la loi de 48 heures.

Or, le nouveau plan économique de 6 ans fut établi suivant le rythme de la production industrielle des années 1947 - 1948. Rappelons à ce propos les discours enflammés du président de la République et du président de la Centrale syndicale prononcés au congrès des syndicats polonais, en juin dernier, demandant aux ouvriers un effort accru pour tripler la production avant 1955.

Le ralentissement actuel de la production oblige les auteurs du plan de 6 ans à renforcer la pression sur les travailleurs afin qu'ils augmentent le rendement individuel. L'émulation au travail appliquée sous les formes actuelles a donné des résultats insuffisants. La plupart des ouvriers refusent de s'inscrire comme volontaires stakhanovistes. L'hebdomadaire "ZWIAZKOWIEC" ("Le Syndiqué") organe de la centrale syndicale, rappelle avec insistance: "Nous devons appliquer de nouvelles méthodes de travail et la rationalisation afin de pouvoir terminer le plan économique avant le délai prévu."

Quelles sont ces nouvelles méthodes? - On vient de créer des "groupes syndicaux" qui se composent de 10 à 20 ouvriers. Chaque groupe a son homme de confiance qui doit "maintenir la discipline du travail, combattre la fainéantise et veiller à ce qu'on évite des actes de sabotage". Un responsable est chargé de rédiger un rapport détaillé sur la production et sur le moral de l'équipe. C'est la porte ouverte au mouchardage et à la délation.

Il est pénible de constater que les instigateurs de telles mesures scientides dirigent des organisations ouvrières.

NIVEAU DE VIE DES TRAVAILLEURS.

=====

Quel est le véritable standart de vie des travailleurs polonais? Combien doivent-ils payer les denrées alimentaires de première nécessité? Quelle quantité peuvent-ils en acquérir avec leur salaire?

Pour répondre à ces questions, laissons parler les chiffres établis par l'Office Central des Statistiques de Varsovie:

1 kg. de pain	62 zlotys
1 " " " de seigle	45 "
1 " " saindoux	430 "
1 " " margarine	375 "
1 " " sucre	175 "

.../

1 litre de lait	50 zlotys	
1 kg. de fromage blanc	135	"
1 œuf	24	"
1 kg. de lard frais	350	"
1 kg. de viande	400	"
1 kg. de harengs	270	"
1 kg. de café (dernière qualité)	1350	"
1 kg. de thé (dernière qualité)	4200	"
1 kg. de savon de lessive (62%)	370	"

Les statistiques ne mentionnent pas les articles textiles, et pour cause!

Ajoutons que le salaire moyen d'un ouvrier est de 500 zlotys par journée de travail.

A.S.

HONGRIE. !

ETAPES DE LA BOLCHEVISATION D'UN PAYS.

La nouvelle constitution et la classe ouvrière.

par Victor HANZELI.

Le 10 août 1949, une nouvelle constitution a été promulguée en Hongrie.

Avant d'examiner la loi constitutionnelle, il convient de rappeler les circonstances dans lesquelles elle a été conçue et le corps législatif qui lui a donné le jour. Aussi, force nous est-il de remonter à 1945, au moment de la libération de la Hongrie, pour savoir si l'Assemblée actuelle représente la volonté réelle du peuple hongrois.

Depuis 1945, la Hongrie devint à trois reprises le champ de batailles électorales: en 1945, en 1947, en 1949. Pourquoi de si fréquentes consultations populaires? - Tout simplement, parce que le P.C. hongrois avait subi, en 1945, une écrasante défaite, la majorité d'électeurs s'étant prononcée pour le Parti des Petits Propriétaires agraires. Ces élections, les seules vraiment démocratiques qui se soient jamais déroulées derrière le rideau de fer, n'ont réservé que 18% des voix au parti communiste.

Les communistes ne purent digérer une telle défaite.

.../

Aussi, se mirent-ils énergiquement à l'oeuvre pour prendre le pouvoir. Aidés par la force militaire de l'occupant soviétique, ils savaient qu'ils y arriveraient facilement, malgré l'assemblée démocratiquement élue. Sous la pression directe de Moscou, le ministère de l'Intérieur et le Conseil Economique furent confiés aux communistes Rajk et Vas.

Ayant à leur disposition leur "cinquième colonne" au sein des autres partis, les staliniens réussirent à exclure de l'Assemblée des députés qui leur étaient hostiles. D'autres furent terrorisés ouvertement ou par menaces, d'autres encore prirent le chemin de la déportation.

Elections de 1947 et de 1949.

Bien que décimée et intimidée, l'Assemblée nationale constituait un sérieux obstacle dans la poussée communiste au pouvoir. Il importait donc de la dissoudre et procéder à un nouveau suffrage. Cette fois, les partis libres n'avaient qu'une possibilité d'action restreinte, la campagne électorale de l'opposition fut gênée.

Bref, les élections de 1947 furent truquées, leurs résultats falsifiés. Dorénavant, la majorité de l'Assemblée fut acquise aux bolchévistes et à leurs fantoches. Il y avait, certes, encore une opposition, mais celle-ci n'est jamais longtemps tolérée dans un régime totalitaire. En effet, bientôt les hommes de Moscou jetèrent leurs masques.

En 1949, le peuple hongrois assista à des "élections" qui lui rappelaient celles de l'époque des chemises brunes: liste unique, absence de toute opposition, suppression du secret de vote. Quelques jours à peine après, une dizaine de députés récemment élus furent arrêtés, avant même la convocation de la nouvelle Assemblée.

Comment fut votée la constitution hongroise?

Cette Assemblée, triée sur le volet, épurée à plusieurs reprises, se réunit enfin le 10 août 1949. Matyas Rakosi, secrétaire général du Parti ouvrier hongrois unifié, lui soumit le projet d'une nouvelle constitution, lequel est accepté sans aucune discussion dans l'espace d'une heure.

Qui donc oserait soutenir que la volonté des classes laborieuses hongroises s'est manifestée dans le vote de la nouvelle constitution?

En fait, celle-ci ne contient aucune de leurs aspirations à la liberté et le progrès social; par contre, elle reconnaît le régime dictatorial et fraie le chemin à l'exploitation outrancière de la classe ouvrière par une puissance étrangère. Ce n'est

.../

pas par hasard que la "Constitution de la République populaire de Hongrie" commence par la déclaration suivante: "La glorieuse armée de la grande Union soviétique a libéré notre pays du joug des fascistes allemands, elle a brisé le pouvoir antipopulaire des grands propriétaires terriens... elle a ouvert à notre peuple travailleur la voie du progrès démocratique." Un examen rapide permet de constater une ressemblance frappante de celle-ci avec la Constitution Stalinienne de 1925.

Une constitution antiouvrière et antisyndicale.

Destinée à l'usage du pays de Kossuth - mais calquée sur les moeurs bolchéviques, - la nouvelle constitution est non seulement illégale du point législatif, mais aussi antiouvrière et antisyndicale.

Voyons de plus près le chapitre qui nous intéresse particulièrement et qui porte pour titre "Les droits et les devoirs des citoyens" (Chapitre VIII). A l'article 56, nous lisons:

"La République populaire de Hongrie s'appuie sur les organisations des travailleurs conscients. Les travailleurs créent des syndicats, des associations démocratiques de femmes et de jeunesse et autres organisations de masses, pour la défense de l'ordre démocratique populaire, pour la participation intensive à l'édification socialiste, pour l'élargissement de l'éducation culturelle, pour réaliser les droits du peuple et pour l'épanouissement de la solidarité internationale; toutes ces forces sont réunies dans le Front Populaire Démocratique. La collaboration étroite et l'unité démocratique des travailleurs de l'industrie, de l'agriculture et des intellectuels se réalisent dans ces organisations. La classe ouvrière, guidée par son avant-garde et s'appuyant sur l'unité démocratique du peuple est la force dirigeante de l'activité de l'Etat et de la société."

Pour faire comprendre ce paragraphe, il ne suffit point d'en donner une simple explication: rédigé en argot bolchévique où les expressions ont une signification à part, il peut être difficilement commenté et compris.

Il existe à présent en Hongrie des organisations de masses, mais elles ne sont nullement libres, les membres y étant enrôlés par force, ou obligés d'adhérer afin de ne pas perdre leur gagne-pain. Dans chaque usine hongroise, sur dix ouvriers il y a un mouchard. L'horaire des manifestations "spontanées" est affiché sur les murs des ateliers. Ceux qui osent s'en esquisser trouvent le lendemain matin, à l'entrée de l'usine, la fiche de licenciement. Ce n'est point une manière d'organiser les travailleurs conscients, mais les esclaves!

Cette "constitution" qui sanctionne la liquidation du syndicalisme libre ne peut que renforcer la résistance de la

Conformément à cette constitution, les syndicats ne diffèrent guère des autres organisations politiques "de masses", telles que "l'Association des Combattants pour la Paix" ou "La Ligue des Amis de l'U.R.S.S.", ou "les Femmes Antifascistes", ou "La Jeunesse démocratique", etc...

Quel est donc le rôle des syndicats?

L'article 56 dit qu'ils sont créés pour "la défense de l'ordre démocratique populaire" (lire: ils doivent obéir aveuglément aux autorités centrales); "la participation intensifiée à l'édification socialiste" (lire: travailler davantage pour un salaire diminué); "l'élargissement de l'éducation culturelle" (lire: chanter à gorge déployée l'hymne soviétique); "réaliser les droits du peuple" (lire: obtenir le droit de se faire emprisonner); "l'épanouissement de la solidarité internationale" (bolchévique, bien entendu).

En vain, chercherait-on dans ce chapitre consacré au syndicalisme la moindre allusion aux aspirations et aux revendications de la classe ouvrière. Messieurs les législateurs n'ont même pas songé à parler du droit de grève. D'ailleurs, la grève est un mot dangereux à prononcer, même à la tribune de l'Assemblée.

En dépit de la terreur qui y règne, le prolétariat de Hongrie ne cesse de manifester son mécontentement. A l'heure actuelle la résistance des travailleurs prend des proportions aussi menaçantes que, pour la maîtriser, le Politbureau doit redoubler de zèle et d'énergie...

DERNIERE HEURE.-

Nous venons d'apprendre qu'un emprunt national obligatoire vient d'être lancé par le gouvernement Rakosi. La souscription, qui doit au moins égaler le salaire mensuel, sera déduite d'office à chaque travailleur par l'entreprise qui l'emploie et réglée en dix mensualités.

C'est encore un autre moyen d'exploitation des travailleurs par le régime démocratico-populaire.

..../

YUGOSLAVIE !

LES OUVRIERS ET PAYSANS ONT FAIT LEUR CHOIX.

Dans le conflit qui oppose le gouvernement soviétique au gouvernement yougoslave, les sympathies de l'opinion démocratique vont sans conteste à Tito parce qu'il résiste aux exigences de l'impérialisme soviétique.

Les démocrates yougoslaves, eux aussi, se prononcent pour l'indépendance du pays, laquelle serait lettre morte si un quelconque "Gauleiter" de Staline régnait à Belgrade. D'ailleurs, Staline, à l'instar de Hitler, désirent s'assurer la mainmise sur la Yougoslavie a déjà exprimé son intention de la démembrer. En effet, le détachement de la Macédoine yougoslave en faveur de la Bulgarie n'était qu'un commencement. D'autres provinces - presque la moitié du pays - seraient rattachées à l'Albanie, à la Bulgarie, à la Hongrie et à la Roumanie.

Devant une telle perspective, il est du devoir de tous les Yougoslaves, sans distinction d'opinions politiques, de s'opposer à la destruction de l'Etat, de se dresser contre l'impérialisme moscovite. Mais cela ne veut nullement dire qu'ils se solidarisent avec le régime de dictature titiste!

D'ailleurs, en Yougoslavie le choix entre Staline et Tito ne passionne que les membres du parti au pouvoir et les bénéficiaires de la dictature, soit une infime minorité de la population. Quant aux travailleurs, ils demandent plus que jamais que la domination du P.C. sur les organisations syndicales et les coopératives prenne fin une fois pour toutes. Plus que jamais, ils demandent que les droits démocratiques essentiels soient rétablis que les transformations sociales et économiques soient mises au profit des classes laborieuses au lieu de servir la dictature. Ils voudraient surtout voir la fin de la lutte entre Staline et Tito laquelle a énormément empiré la situation du monde du travail.

La Yougoslavie, d'abord attachée d'une manière brusque au bloc oriental, ensuite détachée de lui brutalement, affronte aujourd'hui d'énormes difficultés qui pèsent lourdement sur les travailleurs. Ceux-ci sont soumis à une forte pression visant à augmenter leur rendement, surtout dans les branches industrielles qui produisent des articles d'exportation, telle que la production minière et forestière, l'agriculture. Des centaines de milliers d'hommes et de femmes sont obligés de se déplacer d'un bout à l'autre du pays, selon les travaux en cours: dans les mines, forêts ou dans des fermes étatisées. Comme les autorités ne font rien

...

pour organiser ces grands chantiers, les ouvriers y vivent dans des baraquements primitifs, n'ayant très souvent pour toute nourriture que du pain de maïs et des pommes de terre. Ils sont divisés en brigades de travail, chacune d'elles ayant une norme de production, fixée à l'avance, à atteindre voire à dépasser.

Dans toutes les branches de la production, on essaie d'amadouer des ouvriers afin qu'ils fournissent un effort supplémentaire pour accroître la production en devenant des stakhanovistes. Cela est ensuite utilisé comme stimulant à l'égard d'autres travailleurs.

En voici quelques exemples:

Dans l'industrie houillère. - Les travailleurs sont répartis en équipes de 7 à 13 hommes. Un mineur qualifié, avec son aide, abat le charbon que les autres ouvriers ramassent et chargent dans des wagonnets. Par économie de temps, lorsque le lieu du travail devient encombré, ils doivent changer immédiatement de place et continuer à travailler.

Au début de cette année, la norme moyenne de production était de 62 tonnes par équipe, pour 8 heures de travail ce qui, compte tenu de l'outillage rudimentaire des houillères yougoslaves, présente un rendement considérable. Néanmoins, les combustibles font défaut dans ce pays et les gouvernants se trouvent dans l'obligation d'augmenter la production charbonnière.

Comment s'y prennent-ils?

Ils réquisitionnent les paysans pour en faire des ouvriers auxiliaires dans les mines. Ce procédé ne pouvant suffire, il importe d'augmenter la productivité individuelle. Puisque le Russe Stakhanov, au cours d'une journée de travail a pu abattre 102 tonnes de charbon, pourquoi les mineurs yougoslaves n'en feraient pas autant?

En effet, le 8 août, dans une mine de Bosnie le mineur Bajrich a abattu avec sa brigade 132 tonnes; le 12 août, le mineur Veljich livra 149 tonnes de charbon; un autre encore, Alia Siro-tanovich, avec 152 tonnes de charbon, dépassa Stakhanov et devint du fait un héros national. Mais bientôt ce chiffre fut dépassé par un nouveau record, celui de 600 tonnes. Pour combler cette course à la production, la brigade du mineur slovène Zagorsched, composée de 13 hommes, arriva à extraire 862 tonnes de charbon au cours de la journée du 2 septembre dernier.

Ce fut une véritable révolution dans le monde des mineurs yougoslaves. Certains ne voulaient pas croire à ces chiffres fabuleux. Aussi, pour les convaincre, la direction des mines se crut-elle obligée de faire venir les brigades de choc dans les puits

.../

pour démonstration. Comme il est facile de le deviner, ces brigades, choyées et gâtées à souhait, telles des équipes de sportifs professionnels, furent préalablement bien nourries, laissées au repos pendant plusieurs jours avant cette épreuve spectaculaire.

Dans le bâtiment. - Pour accélérer la production, le maçon professionnel n'exécute que le travail hautement qualifié, tout le reste étant confié à ses aides. De cette manière une brigade de 3 hommes arrive à maçonner 15 mètres cubes, alors que la norme primitivement fixée n'était que de 2, 20 mètres cubes.

Qu'à cela ne tienne! Le 2 septembre 1949, Jordan Pancevski, accompagné de ses deux aides, exécuta en huit heures une muraille représentant un volume de 42,50 mètres cubes. Et, 24 heures après, Marko Boskovski maçonna - d'abord 47, 79 mètres cubes au cours de 8 heures, et ensuite - 55 mètres cubes. Cette litanie ne s'arrête pas là! Car, le 6 septembre dernier, Stefanovski battait tous les records en exécutant un mur de 72,28 mètres cubes.

D'ores et déjà, tout doit marcher au même rythme. Dans les forêts, même là où la besogne de bûcherons est accomplie par les femmes, celles-ci sont astreintes à préparer, dans une journée, 12 mètres cubes de bois à l'expédition.

Dans l'agriculture. - Dans une ferme étatisée, non loin de Belgrade, 2.000 femmes réquisitionnées dans 52 arrondissements de Serbie et réparties en 22 brigades, commencent le travail à 3 heures du matin pour le terminer à midi. Après le déjeuner, elles chargent des wagons de chemin de fer, tout en étant obligées à vaquer aux soins du ménage. Le soir, avant de se coucher, elles suivent des cours où on leur enseigne les principes du marxisme-stalinisme-titisme.

Il est évident que les ouvriers et les paysans yougoslaves, qui en ont assez d'un régime basé sur le travail forcé et sur la dictature, ne tiennent nullement à choisir entre Staline et Tito. Leur choix est dorénavant fait: ils sont pour la démocratie.

COMBIEN SONT -ILS ?

La presse communiste d'obédience moscovite informe quotidiennement ses lecteurs que les prisons yougoslaves regorgent de communistes antitistes. Quel est, en fait, leur nombre?

A vrai dire, il n'est pas difficile de les compter. D'après

.../

les chiffres officiels, le P.C. yougoslave compte 400.000 adhérents. Or, dans le conflit qui oppose Tito au Kominform, tout citoyen, et plus particulièrement, tout membre du parti, est obligé de manifester publiquement sa loyauté à l'égard du dictateur. Celui qui montrerait le moindre signe de sympathie pour Staline, est immédiatement chassé du parti et emprisonné.

Dans ces conditions, il est facile de compter les adversaires du régime actuel. Leur nombre exact n'est connu que du ministre de l'Intérieur à Belgrade. A en croire les publications officielles, il y aurait dans les prisons yougoslaves 1467 "Kominformistes", c'est-à-dire communistes qui avaient approuvé la résolution du Kominform relative à Tito.

Etant donné que sous le règne communiste les prisons servent à la "rééducation" des malfaiteurs, les geôliers réussissent à "réduquer" les camarades égarés. La radio et la presse titistes ont publié triomphalement, le 16 août dernier, une information selon laquelle " 1416 kominformistes incarcérés ont envoyé au Comité central du P.C. à Belgrade une déclaration dans laquelle non seulement ils reconnaissent leurs erreurs, mais en plus, ils s'engagent à combattre tous les ennemis du pays, soient-ils kominformistes ou impérialistes." En fait, 713 "pêcheurs rééduqués" furent relâchés.

Par conséquent, parmi les 16 millions de Yougoslaves il n'y aurait guère plus de 51 individus qui s'obstinant à persister dans leurs erreurs stalinienne.

Il ne nous appartient ni de confirmer ni de démentir les chiffres officiels. Il est possible que le ministre de l'Intérieur titiste se moque du grand Staline et de ses succès en Yougoslavie. Même si le nombre des stalinien yougoslaves dépassait ce chiffre de 100 pour cent, il est incontestable que les stalinien aient essuyé en Yougoslavie une défaite totale. Il est également certain qu'il n'existe nulle part dans ce pays un seul groupe de résistance armée stalinienne. Cependant - toujours selon les renseignements officiels - la police politique composée de 200.000 hommes avait été forcée de lutter contre 800 bandes "nationalistes" guerroyant dans les montagnes serbes.

En tout état de causes, il est certain que l'expérience Tito est un échec sans précédents de Staline dans les Balkans.

Cette expérience, comme également celle du blocage de Berlin, devrait servir d'exemple au monde démocratique. La puissance bolchéviste, qui se prétend invincible, n'est qu'un grand bluff. Les forces du monde démocratique, sans se plier devant lui, doivent lui tenir tête. La paix du monde l'exige.

LA VIE DU CENTRE. !

Karl Peyer nous a dit...

Karl Peyer, président des Syndicats Libres Hongrois, militant ouvrier pourchassé par le gouvernement actuel de la Hongrie, vient de passer quelques jours à Paris avant de se rendre aux Etats-Unis.

Lors de son séjour parmi nous, un de nos collaborateurs a tenu à poser au vieux syndicaliste quelques questions concernant la vie dans son pays.

-Quelle est la situation actuelle de la classe ouvrière hongroise?

-La classe ouvrière n'a jamais été, au cours de toute son histoire, autant exploitée qu'à présent. De même, elle n'a jamais connu une oppression dictatoriale aussi brutale. En dépit de la terreur, cela n'a pas l'air d'aller de mieux en mieux dans le meilleur des régimes; en effet, les journaux parlent trop souvent de "sabotage", "négligence", "destruction". Des travailleurs, coupables de ces crimes, sont constamment internés, jugés, condamnés. Aussi, pendant mon séjour aux Etats-Unis, je ferai de mon mieux pour mobiliser toutes les forces démocratiques de l'Amérique en vue de nous aider à libérer la classe ouvrière hongroise de cet esclavage.

- Quelles sont les revendications immédiates de l'ouvrier hongrois à l'heure présente?

- Il demande à travailler, à bénéficier des lois sociales; il aspire à l'ordre et à la démocratie.

- Quelles sont, d'après vous, les tâches des Syndicats Libres en exil?

- Ils ont un rôle important à jouer et de sérieuses responsabilités à assumer. Leur activité doit toucher tous les travailleurs hongrois immigrés. Ces syndicats ont non seulement à défendre les intérêts économiques des travailleurs, mais aussi à s'occuper de leur éducation dans le but de renforcer leur conscience de classe. Les Syndicats Hongrois Libres en exil doivent se soucier de ce que les travailleurs hongrois conservent la bonne renommée qu'ils avaient acquise sur le plan international.

V.H.

Nous apprenons au dernier moment que le camarade Peyer, arrivé à New-York, a été invité au congrès de l'American Federation of Labor qui se tient ces jours à ST. Paul (U.S.A.)

Notre nouveau Confrère.

C'est avec plaisir que nous saluons la naissance d'un nouveau Confrère qui remplit avec zèle ses tâches syndicalistes.

Il s'agit du Bulletin hongrois bi-mensuel:

SZABAD MAGYAR MUNKAS - LE TRAVAILLEUR HONGROIS LIBRE

Nous lui souhaitons de réussir dans la voie utile qu'il avait choisie.

La Rédaction.

NOTRE POINT DE VUE.

=====

Le procès de Budapest, au cours duquel quelques communistes et leurs collaborateurs ont été condamnés sous prétexte d'avoir été des "agents" titistes ou capitalistes a eu un grand retentissement dans ce pays.

Procès en sorcellerie, il démontre toute l'abjection de la "justice" des pays soumis à la dictature communiste; il avertit les crypto-communistes du sort qui les attend s'ils ne se donnent pas corps et âmes à l'impérialisme soviétique. Procès spectaculaire, il fut une grossière mise en scène montée par les Soviets afin qu'ils puissent avoir des "alibis" pour dénoncer les traités d'amitié et d'assistance conclus avec Tito.

Le jugement de Budapest avait pour but de prouver que Tito, agent des impérialistes occidentaux, attentait à la vie des dirigeants communistes hongrois.

Tout en condamnant cette justice à la remorque de la dictature stalinienne, nous ne pouvons pas nous engager dans la défense inconditionnée des accusés, faute de preuves suffisantes.

En effet, trop souvent étaient-ils de connivence avec les Soviets. Trop souvent prêchaient-ils la politique du double-jeu, méthode chère aux staliniens. Staline, n'a-t-il pas collaboré pendant deux ans avec Hitler, l'aidant à poursuivre la guerre contre la Pologne, la France, et l'Angleterre? Les communistes ne s'infiltraient-ils pas à la Gestapo pour, avec son aide, défendre leurs copains et supprimer leurs adversaires?

Dans la lutte pour le pouvoir les bolchévicks nouent et renouent des amitiés, préparent des complots, collaborent et s'entre-tuent ensuite. L'U.R.S.S. nous en a donné maints exemples en la matière.

..../

Ainsi, comment discerner le vrai du faux dans les accusations portées contre les inculpés de Budapest? Que penser de leurs aveux? Ces hommes sont capables de tout.

Un communiste tombé en disgrâce veut encore "servir le Parti" par sa mort. S'il est perdu, il n'hésite pas d'avouer publiquement tout ce qu'on lui demande. D'ailleurs, qui sait: les condamnés à mort ne seront peut-être pas exécutés, mais déportés quelque part en Sibérie...

Quant à nous, nous défendons avant tout les hommes et les femmes fidèles aux convictions démocratiques, qui depuis longtemps sont l'objet de fausses accusations et des condamnations de la part des staliniens. Ceux qui quittent les rangs de la démocratie et facilitent l'installation des dictatures communistes, nous ne tenons ni à les plaindre ni à les défendre. Ils méritent leur sort. Et même s'ils n'ont pas commis les "crimes" que leurs juges leur attribuent, ils sont responsables d'un autre, plus grave encore, celui d'avoir aidé à installer la dictature bolchévique.

Nous, nous n'oublions pas que-

- A. ZDANOWSKI, secrétaire de la C.G.T. polonaise de 1919 à 1939, fut arrêté et torturé par le N.K.V.D. jusqu'à ce que la mort s'en suive...
- T. PETRESCU, président du Parti socialiste roumain reste depuis plus d'un an en prison, condamné pour son activité socialiste...
- K. PUZAK, secrétaire général du Parti socialiste polonais (P.P.S.) de 1920 à 1939, condamné par un tribunal militaire communiste pour avoir été un socialiste sans peur et sans reproche, pourrit dans un cachot du N.K.V.D....
- K. JOLITCHEV, vieux militant ouvrier bulgare, fut condamné et emprisonné par les staliniens...
- et des milliers de militants syndicalistes, socialistes, démocrates sont quotidiennement arrêtés, jugés et condamnés.

Nous pensons à eux et nous voudrions que le monde civilisé entreprenne également leur défense.

Lucienne REY.

Le Gérant: Auguste GALLOIS.

Ronéotypé: 198, avenue
du Maine, PARIS 14^e

Aan H.B.

Van B.St.

30 September 1949

Volgno.

11 OCT. 1949

ACD/ 71425

bijlagen: 16 bladen fotocopiwerk

10 OCT. 1949

In vervolg op eerder gegeven mededelingen over de totstandkoming van een nieuwe internationale van vakverenigingen, welke groepering een socialistisch inslag zal hebben, kan thans worden toegezonden een foto-copie van de ontwerp-statuten.

Deze statuten zullen worden behandeld op het constituerend congres, hetwelk van 28 November tot 9 December a.s. te Londen zal worden gehouden.

Als voorlopige naam voor de nieuwe internationale zal worden gebezigd:

"Free World Labour Confederation" (afgekort: F.W.L.C.),

terwijl in Nederlandse kringen wordt gesproken van Wereldfederatie van Vrije Arbeiders-Vakcentralen.

Van de gelegenheid om ten congresse met voorstellen en/of resoluties inzake urgente vraagstukken te komen, zal door het N.V.V. worden gebruik gemaakt o.m. door een resolutie aan de orde te stellen over de economische samenwerking in de wereld, waarbij een krachtig pleidooi zal worden gehouden voor een verenigd Europa.

Verwacht mag worden, dat van de verdere voorbereidingen en de congreszittingen t.z.t. mededelingen kunnen worden gedaan. - Einde.

Eerste ontwerp, goedgekeurd door het Comité voor de voorbereiding der nieuwe Vakverenigings-Internationale, in zijn vergadering van 25-29 Juli 1949 te Londen.

S T A T U T E N

Inleiding

De taak van de Free World Labour Confederation bestaat uit het verenigen van de arbeiders, georganiseerd in de vrije en democratische vakbonden van de hele wereld, en uit het scheppen van mogelijkheden voor onderling overleg en onderlinge samenwerking, teneinde de hieronder volgende doelstellingen te bevorderen.

Overtuigd zijnde, dat de vrijheid van gedachte, van meningsuiting en van vereniging tot uiting moeten komen in de voorwaarden, betrekking hebbende op het leven van de arbeiders en hun verhouding ten opzichte van hun werkgevers (onverschillig of het een overheidsinstelling of een particuliere werkgever betreft) evenals ten opzichte van de Staat, verkondigt de Free World Labour Confederation, dat iedereen recht heeft

- 1) op sociale gerechtigheid, die de enige duurzame basis voor de vrede vormt;
- 2) op arbeid en vrije keuze van een beroep;
- 3) op arbeidsbescherming en individuele bescherming;
- 4) om ter verdediging van de belangen der arbeiders vakverenigingen op te richten en zich daarbij aan te sluiten, welke vakverenigingen als instrumenten moeten dienen voor vrije onderhandelingen en die hun gezag ontleenen aan hun leden; en
- 5) om grondwettelijke middelen toe te passen teneinde de regering van zijn land te hervormen.

De Free World Labour Conference verkondigt het recht van alle volken op zelfbestuur en op de geleidelijke invoering van dit recht, daar waar het nog niet bestaat.

De Free World Labour Confederation bevestigt, dat de algemene economische welvaart, gebaseerd op vrije arbeid, tezamen met sociale gerechtigheid en veiligheid, de enige basis vormt waarop de vrede gegrondvest kan worden en dat de ontkenning of de beperking van deze rechten een aanslag op de menselijke waardigheid en een bedreiging van de vrede betekent.

Zijnde een organisatie, die de grondbeginselen der democratie met overgave verdedigt, is de Free World Labour Confederation een kampioen voor de zaak van de democratie, die rechtstreeks of indirect strijd tegen totalitaire agressie.

Doelstellingen.

De Free World Labour Confederation verklaart, dat zij als haar doel beschouwt:

- a) een machtige en doeltreffende internationale organisatie op te richten, samengesteld uit vrije en democratische vakbonden, onafhankelijk van alle overheersing vanbuitenaf, en die zich verbindt de belangen van de werkende mensheid te verdedigen en de waardigheid van de arbeid te verheffen;
- b) te streven naar algemene erkenning en toepassing van het vakverenigingsrecht;
- c) hulp te verlenen voor de oprichting, handhaving en ontwikkeling van vakverenigingen, in het bijzonder in de economisch en sociaal minder ontwikkelde landen;
- d) de economische, sociale en culturele belangen der bevolking van landen, die door de verwoestingen en de gevolgen van de oorlog ernstig nadeel ondervinden, te bevorderen en deze landen bij de opbouw van hun economie op alle mogelijke wijzen te steunen; de uitbreiding van over een zo uitgestrekt mogelijk gebied geldende maatregelen voor wederzijdse economische hulpverlening te bevorderen;
- FWLC 2. e) hulp te verlenen voor het tot stand komen van volledige

tewerkstelling, de verbetering van arbeidsvoorwaarden en de opvoering van het levenspeil der volken van alle landen der wereld;

- f) de ontwikkeling van alle bronnen van bestaan van alle landen aan te moedigen in het belang van de economische, sociale en culturele vooruitgang van alle volken der wereld, in het bijzonder van de minder ontwikkelde landen en van de gebieden, die ~~geen~~ zelfbestuur genieten;
- X g) met het doel, het algemene welvaartspeil te verhogen, te streven naar verhoogde economische samenwerking tussen de volken op zodanige wijze, dat hierdoor de ontwikkeling van grotere economische gebieden en vrijer goederenruil aangemoedigd worden;
- h) het systeem van vrije arbeid te beschermen, te handhaven en uit te breiden en overal, onverschillig waar, aan dwangarbeid een einde te maken;
- i) de vrije vakbeweging te vertegenwoordigen in alle internationale lichamen, die bestaan of nog opgericht zullen worden en tot doel hebben een taak te vervullen, betrekking hebbende op de sociale en economische/condities der arbeidersbevolking, en, indien wenselijk, de uitvoering van de door deze lichamen genomen besluiten te bevorderen;
- j) samenwerking tot stand te brengen en uit te breiden met internationale organisaties, al of niet opgebouwd op regeringsvertegenwoordiging, met betrekking tot werkzaamheden, die de doeleinden van de Free World Labour Confederation bevorderen door algemene bescherming en verdediging van de belangen van de volken en waarborging der mensenrechten;
- k) steun te verlenen aan de totstandkoming van een wereldsysteem van collectieve veiligheid, maar tot het tijdstip der verwezenlijking ervan medewerking te verlenen aan regionale verdragen, nodig voor de verdediging

Ten culturele

van de democratie, en die in overeenstemming zijn met het Handvest van de Verenigde Naties;

- 1) bij te dragen aan de verhoging van het algemeen welvaartspeil, door algemene ontwikkeling en voorlichting, met het doel de kennis en het begrip van nationale en internationale problemen, waarvoor de arbeiders gesteld worden, uit te breiden; door de doelstellingen van de Free World Labour Confederation te bevorderen; door de grootst mogelijke eenheid van de arbeiders tot stand te brengen in de Free World Labour Confederation, het tehuis van de vrije vakbeweging.

De bovenstaande doelstellingen zijn in overeenstemming met de grondbeginselen van internationale verklaringen, die reeds de verstrekkende instemming genieten van de volken der gehele wereld, zoals:

- a) het Atlantisch Verdrag (1941);
- b) de verklaring over de taak en het doel van de Internationale Organisatie van de Arbeid (1944); en
- c) de Algemene Verklaring van de Rechten van de Mens, afgekondigd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in 1948.

Lidmaatschap.

Artikel I.

(a) Alle bona fide nationale vakverbonden, die het doel en de statuten van de Free World Labour Confederation onderschrijven, kunnen als lid gekozen worden. De autonomie van aangesloten organisaties is gewaarborgd.

Individuele bona fide vakbonden, die het doel en de statuten van de Free World Labour Confederation onderschrijven, kunnen zich aansluiten bij de Free World Labour Confederation, indien het Uitvoerend Bureau, na overleg met het betrokken aangesloten landelijk vakverbond of de landelijke vakverbonden, tot de conclusie is gekomen dat aansluiting wenselijk is.

*indien er geen
verantwoord
is? FWLC 4.*

Het voortduren van het lidmaatschap is afhankelijk van de naleving der verplichtingen, die in deze statuten vastgelegd zijn.

(b) Het Uitvoerend Bestuur is gemachtigd een beslissing te nemen over verzoeken om aansluiting en moet zijn beslissingen ter kennis brengen van de Algemene Raad of het Congres, ter bekrachtiging.

Vanaf het ogenblik der toelating door het Uitvoerend Bestuur heeft de organisatie in kwestie alle rechten en plichten van een aangesloten organisatie. Het Uitvoerend Bestuur moet zich op de hoogte stellen van het bona fide vakverenigingskarakter van een organisatie, die om aansluiting verzoekt, en die op verzoek van het Uitvoerend Bestuur alle hierop betrekking hebbende documenten moet overleggen.

(c) Een organisatie bezit het recht zich uit de Free World Labour Confederation terug te trekken, onder voorwaarde, dat zij van dit voornemen drie maanden tevoren kennis geeft.

(d) Een mededeling voor uittreding is alleen geldig, als de organisatie geen contributieschuld heeft op het ogenblik, waarop de mededeling ter kennis van het Uitvoerend Bestuur wordt gebracht.

Een organisatie, die zich uit de Free World Labour Confederation terugtrekt en contributieschuld heeft aan de Free World Labour Confederation, moet ingeval van heraanluiting de contributie over de periode tussen de twee aansluitingen betalen of zal door het Congres verplicht worden een som te betalen, waarvan het bedrag door het Congres wordt vastgesteld.

(e) Het Uitvoerend Bestuur heeft het recht een organisatie te schorsen en het Congres heeft het recht het lidmaatschap van een organisatie vervallen te verklaren, indien het lid naar het inzicht van deze twee instanties handelt in strijd met de statuten of in strijd met de belangen van de arbeiders der gehele wereld.

Congres van de Free World Labour Confederation

Artikel II.

(a) Het Congres van de Free World Labour Confederation is de hoogste instantie voor de interpretatie van deze statuten, de vaststelling van het program en de richtlijnen voor de uitvoering daarvan.

Het Congres bestaat uit de vertegenwoordigers van de aangesloten vakverbonden en individuele vakbonden.

(b) De aangesloten vakverbonden zijn op het Congres vertegenwoordigd overeenkomstig de volgende basis:

tot 100.000 leden	1 afgevaardigde
van 100.000 - 250.000 leden	2 afgevaardigden
van 250.000 - 500.000 leden	4 afgevaardigden
van 500.000 - 2000.000 leden	6 afgevaardigden
van 2000.000 - 5000.000 leden	8 afgevaardigden
boven 5000.000 leden	10 afgevaardigden

Vertegenwoordigers van andere internationale vakbewegings-organisaties nemen aan het Congres deel op grond van maatregelen, vastgelegd in Artikel X en alle andere maatregelen, waaraan het Congres, de Algemene Raad of het Uitvoerend Bestuur zijn goedkeuring hecht.

(c) Alle gedelegeerden hebben het recht het woord te voeren over de vraagstukken, die op de agenda van het Congres voorkomen. Afgevaardigden van aangesloten landelijke vakverbonden en van individuele vakbonden hebben stemrecht.

(d) Het Congres zal ernaar streven, dat een zo groot mogelijke overeenstemming bereikt wordt en niet alleen een gewone meerderheid. Indien gestemd moet worden, moet een beslissing echter bij meerderheid van stemmen genomen worden, behalve inzake voorstellen, betrekking hebbende op een wijziging van de statuten en op de toelating, schorsing of uitsluiting van een organisatie, waarvoor een meerderheid van $2/3$ der uitgebrachte stemmen vereist is.

(e) Indien twee of meer organisaties zulks verlangen, moet een schriftelijke stemming plaats hebben. Elke aangesloten organisatie brengt dan in één keer alle stemmen uit, waarop zij volgens haar ledenlijst recht heeft. Een gedelegeerde, op het Congres aanwezig, en vertegenwoordigende een aangesloten organisatie, is bevoegd voor zijn organisatie alle stemmen waarop zij recht heeft uit te brengen, als enkele van de leden der delegatie afwezig zouden zijn.

(f) Een Buitengewoon Congres kan bijeengeroepen worden, als het Uitvoerend Bestuur of de Algemene Raad het nodig oordelen of indien minstens de helft van de aangesloten organisaties daarom verzoekt.

Artikel III

(a) Het Congres wordt elke twee jaar bijeengeroepen. Het behandelt de volgende zaken:

- 1) Rapporten over de werkzaamheden van de Free World Labour Confederation over de twee voorafgaande jaren;
- 2) Voorstellen betreffende de activiteit van de Free World Labour Confederation voor de twee jaren, die op het Congres volgen;
- 3) Voorstellen betreffende wijziging van de statuten van de Free World Labour Confederation;
- 4) Candidaatstellingen voor de verkiezing van de Algemene Raad, het Uitvoerend Bestuur en alle andere instanties, die nodig zijn voor de leiding, of het toezicht erop, van de werkzaamheden van de Free World Labour Confederation tot het volgend Congres, en candidaatstellingen voor die functionarissen, welke het Congres, overeenkomstig deze statuten, benoemt;
- 5) Financiële verslagen en ontwerp-begrotingen;
- 6) Verslagen betreffende het functioneren van de regionale vakbonds bureaux.

(b) De kosten van de afgevaardigden naar het Congres worden gedragen door de betrokken vakverbonden.

Artikel IV.

Het Congres

- 1) benoemt een Commissie voor het Onderzoek der Geloofsbrieven;
- 2) benoemt een Reglementen-Commissie; en
- 3) stelt de agendapunten vast die het best besproken kunnen worden in bijzondere Commissies. Elke Commissie en elk Comité legt zijn rapport aan het Congres voor ter discussie en beslissing in volledige vergadering.

Algemene Raad.

Artikel V.

(a) De Algemene Raad bestaat uit vertegenwoordigers van alle aangesloten organisaties, die door het Congres van de Free World Labour Confederation worden gekozen overeenkomstig de volgende basis:

- tot 1000.000 leden	1 lid
van 1000.000 tot 3000.000 leden	2 leden
van 3000.000 tot 5000.000 leden	3 leden
boven 5000.000 leden	4 leden

Vertegenwoordigers van andere internationale vakbewegings-organisaties kunnen aan de vergaderingen van de Algemene Raad deelnemen op grond van maatregelen, vastgelegd in Artikel X, en alle andere maatregelen, waaraan het Congres, de Algemene Raad of het Uitvoerend Bestuur zijn goedkeuring hecht.

(b) De kandidaten voor de Algemene Raad worden door de betrokken aangesloten vakbewegings-organisaties voorgesteld; deze zijn tevens bevoegd een plaatsvervanger aan te wijzen voor het lid, dat verhinderd is aan een vergadering deel te nemen.

(c) In geval van stemming bij handopsteken zijn de leden of hun aangewezen plaatsvervangers bevoegd te stemmen. De voorschriften inzake een schriftelijke stemming zijn dezelfde als bedoeld in Artikel II (c).

(d) De Algemene Raad komt bijeen in het jaar tussen twee Congressen van de Free World Labour Confederation.

- 1) Hij neemt kennis van de rapporten inzake de werkzaamheden van het Uitvoerend Bestuur en van het Financieel Verslag over het afgelopen jaar.
- 2) Hij keurt de begroting goed voor de periode tot het volgende Congres.
- 3) Hij neemt op grond van het verslag van het Uitvoerend Bestuur de maatregelen in overweging, nodig voor de doeltreffende uitvoering van de besluiten van het Congres.
- 4) Hij voorziet door middel van verkiezingen in eventuele vacatures, ontstaan in het Uitvoerend Bestuur en de staf van functionarissen van de Free World Labour Confederation.

(e) Een bijzondere vergadering van de Algemene Raad wordt bijeengeroepen, indien het Uitvoerend Bestuur het nodig oordeelt of op verzoek van minstens 1/3 van de leden van de Algemene Raad.

(f) De kosten van de afgevaardigden, die deelnemen aan de vergaderingen van de Algemene Raad, worden gedragen door hun respectieve vakbewegings-organisaties.

Uitvoerend Bestuur.

Artikel VI.

(a) Het Congres kiest een Uitvoerend Bestuur van vijftien leden, overeenkomstig de volgende basis:

Afrika	1
Azië en het Nabije Oosten	2
Australië en Nieuw-Zeeland	1
Europa	3
Groot-Brittannië	2
Latijns Amerika	1
Noord-Amerika	3
West-Indië	1

vakbewegingsorganisaties geschiedt in overeenstemming met het bepaalde in Artikel X.

(b) Elk lid heeft een stem.

(c) Het Congres kiest plaatsvervangers voor de leden van het Uitvoerend Bestuur overeenkomstig de basis, hierboven bedoeld onder (a).

(d) Indien een lid verhinderd is, aan een vergadering van het Uitvoerend Bestuur deel te nemen, verzoekt hij een van de plaatsvervangers, gekozen voor zijn gebied, in zijn plaats aan de vergadering deel te nemen.

(e) De leden van het Uitvoerend Bestuur en hun plaatsvervangers worden rechtstreeks gekozen door een algemene stemming van het Congres. Zij worden beschouwd het Congres te vertegenwoordigen als één geheel en niet als vertegenwoordigende een bijzonder geographisch gebied of een beroepsgroep van dit gebied.

(f) Het Uitvoerend Bestuur komt minstens drie keer per jaar bijeen, inbegrepen de vergaderingen onmiddellijk voorafgaande aan de zitting van de Algemene Raad en het Congres van de Free World Labour Confederation.

Het is verantwoordelijk voor de leiding van de werkzaamheden van de Free World Labour Confederation en voor de doelmatige uitvoering der besluiten en aanbevelingen van de Algemene Raad en van het Congres.

(g) Het Uitvoerend Bestuur is bevoegd op te treden in naam van de Free World Labour Confederation; zijn beslissingen moeten echter bekrachtigd worden door de eerstvolgende Algemene Raadsvergadering of door het Congres.

(h) Het Uitvoerend Bestuur heeft tot taak een ontwerp-agenda voor te bereiden voor elk Congres en elke zitting van de Algemene Raad en moet dit ontwerp toezenden aan alle aangesloten organisaties uiterlijk drie maanden voor het Congres of de vergadering van de Algemene Raad.

(i) Elke aangesloten organisatie moet voorstellen, betrekking hebbende op de agenda, uiterlijk drie maanden voor het Congres of de vergadering van de Algemene Raad

indienen. Voorstellen, die na dit tijdstip binnenkomen, kunnen niet worden opgenomen in de documenten voor het Congres of voor de Algemene Raad. Het ontwerp-agenda moet door het Congres of de Algemene Raad goedgekeurd worden.

(j) De agenda voor de vergadering van het Uitvoerend Bestuur wordt voorbereid door de Algemeen Secretaris en met de desbetreffende documenten aan de leden van het Bestuur toegezonden, en wel zo vroegtijdig, dat dezen de stukken minstens een week voor de vergadering in handen hebben.

(k) Elke aangesloten organisatie heeft het recht, voorstellen in te dienen voor de agenda van het Uitvoerend Bestuur, dat beslist of en wanneer bespreking van het punt plaats vindt. Dergelijke voorstellen moeten schriftelijk en uiterlijk veertien dagen voor de vergadering van het Uitvoerend-Bestuur bij de Algemeen Secretaris binnengekomen zijn.

(l) Tot lid van het Uitvoerend Bestuur kan niet gekozen worden een lid van een organisatie, wier betrekkingen met de Free World Labour Confederation door eigen optreden of volgens besluit van de Free World Labour Confederation verbroken zijn, of die voortdurend of zonder geldige reden contributieschuld heeft, of iemand die ophoudt gevolmachtigd vertegenwoordiger te zijn van de aangesloten organisatie, waarvan hij lid was op het tijdstip van zijn verkiezing.

(m) Het Uitvoerend Bestuur bepaalt aan de hand van voorstellen der nationale vakverbonden de datum en de plaats van het Congres en de vergadering van de Algemene Raad van de Free World Labour Confederation.

Regionale Bureaux

Artikel VII.

Om bijzondere aandacht te schenken aan de problemen, waarbij de arbeiders in bepaalde gebieden of streken be-

trokken zijn, en met het doel te trachten de taak en de doelstellingen van de Free World Labour Confederation te bevorderen, worden regionale bureaux opgericht voor de continenten of gebieden, door het Congres of de Algemene Raad vast te stellen.

Besluiten van Congressen enz.

Artikel VIII.

(a) De Algemeen Secretaris van de Free World Labour Confederation is verplicht de besluiten van het tweejaarlijks Congres, van de jaarlijkse vergadering van de Algemene Raad en van het Uitvoerend Bestuur binnen een maand ter kennis te brengen van alle aangesloten organisaties.

(b) De aangesloten organisaties doen binnen drie maanden aan de Algemeen Secretaris van de Free World Labour Confederation mededeling van de maatregelen, die zij hebben genomen voor de uitvoering der besluiten, of zenden een met redenen omklede verklaring toe waarom de uitvoering van een bepaald besluit, wat haar betreft, niet mogelijk is. De Algemeen Secretaris brengt daarover in de eerstvolgende vergadering van het Uitvoerend Bestuur verslag uit.

(c) Elke aangesloten organisatie is verplicht:

- 1) haar leden-bonden volledig in te lichten over de werkzaamheden en de ontwikkeling van de Free World Labour Confederation;
- 2) de Free World Labour Confederation op de hoogte te houden van de voornaamste gebeurtenissen in haar land.

Financiën

Artikel IX.

(a) Contributie wordt geheven overeenkomstig de volgende regeling:

tot 5.000.000 leden

£ 3.-.- per jaar

per 1000 leden of gedeelte daarvan;

vóór leden boven de

£ 2.-.- per jaar

per 1000 leden of gedeelte daarvan.

FWLC 12.

5.000.000

(b) Het Uitvoerend Bestuur heeft het recht gunstig te beschikken op verzoeken van aangesloten organisaties om lagere contributie te betalen, dan onder (a) bedoeld, zonder dat hierdoor het recht van vertegenwoordiging of het stemrecht beïnvloed wordt. Deze schikkingen moeten echter van tijd tot tijd herzien worden. Elk besluit, dat hierop betrekking heeft, moet vermeld worden in het verslag van werkzaamheden, dat door de Algemeen Secretaris ter bekrachtiging wordt voorgelegd aan de Algemene Raad, resp. het Congres. Het Uitvoerend Bestuur legt aan de Algemene Raad, resp. het Congres een jaarlijkse begroting voor, gebaseerd op de te innen contributie. Nadat de Algemene Raad, resp. het Congres er zijn goedkeuring aan gehecht heeft, wordt ze aan de aangesloten organisaties toegezonden.

(c) De contributie moet per kwartaal en vooruit betaald worden op de 1ste Januari, de 1ste April, de 1ste Juli en de 1ste October van elk jaar. Een organisatie, die twee, doch minder dan vier kwartalen contributieschuld heeft, mag wel een vertegenwoordiging naar het Congres of de Algemene Raad zenden, maar deze heeft geen stemrecht. Organisaties, die vier, doch minder dan acht kwartalen contributieschuld hebben, zullen zich niet op het Congres, resp. in de Algemene Raad kunnen doen vertegenwoordigen, anders dan met bijzondere toestemming van het Uitvoerend Bestuur. Indien organisaties acht of meer kwartalen contributieschuld hebben, wordt hiervan mededeling gedaan aan het Congres, resp. de Algemene Raad, die dergelijke organisaties kan uitsluiten, als na schriftelijke stemming een tweederde meerderheid zich hiervoor uitsprekt.

(d) De uitgaven der leden van het Uitvoerend Bestuur van de Free World Labour Confederation en der Boekenverificateurs, ontstaan door de uitoefening van hun functies in de Free World Labour Confederation, worden door de Free World Labour Confederation gedragen.

(e) Het Congres kiest twee boekenverificateurs, die elk jaar de boeken en financiële bescheiden van de Free World Labour Confederation moeten controleren, en tevens een plaatsvervanger, die bij afwezigheid van een gekozen boekenverificateur als zodanig optreedt.

Leden van het Uitvoerend Bestuur kunnen niet tot boekenverificateur gekozen worden. De verificateurs leggen hun verslagen voor aan het Uitvoerend Bestuur, de Algemene Raad of het Congres. Na goedkeuring door een dezer instanties wordt het verslag aan de aangesloten organisaties toegezonden.

Internationale Beroepssecretariaten

Artikel X.

Maatregelen zullen genomen worden voor de meest doeltreffende samenwerking tussen de Free World Labour Confederation en de Internationale Beroepssecretariaten.

Zetel van de Free World Labour Confederation

Artikel XI.

Het Congres bepaalt, waar de Free World Labour Confederation haar zetel heeft.

Voorzitter

Artikel XII.

Het Uitvoerend Bestuur kiest, onmiddellijk na zijn verkiezing door het Congres, uit zijn midden een voorzitter, die als President van de organisatie fungeert op alle vergaderingen van het Uitvoerend Bestuur, de Algemene Raad en het Congres.

Vice-Voorzitters

Artikel XIII.

Op dezelfde vergadering, waar de voorzitter gekozen wordt, benoemt het Uitvoerend Bestuur uit zijn midden vijf vice-voorzitters.

Algemeen Secretaris

Artikel XIV.

(a) De Algemeen Secretaris wordt door het Congres gekozen uit de kandidaten, door de aangesloten organisaties voorgedragen.

(b) De Algemeen Secretaris maakt uit hoofde van zijn functie deel uit van het Uitvoerend Bestuur en heeft stemrecht.

(c) Hij is verantwoording schuldig tegenover het Uitvoerend Bestuur ten aanzien van:

de administratie van de Free World Labour Confederation;
de handhaving van relaties met de aangesloten organisaties;

het verzamelen van materiaal voor de onderwerpen, die door de Commissies van de Free World Labour Confederation behandeld moeten worden; en

de verschijning van publicaties, die een periodiek of speciaal karakter dragen, door de Free World Labour Confederation te bepalen.

(d) Hij blijft in functie zo lang als hij de uitoefening ervan verricht tot tevredenheid van het Uitvoerend Bestuur en van het Congres.

Adjunct- Algemeen Secretarissen

Artikel XV.

(a) Het Uitvoerend Bestuur benoemt de adjunct-
FWLC 15. algemeen secretarissen.

(b) De adjunct-algemeen secretarissen blijven in functie, zolang als zij de uitoefening ervan verrichten tot tevredenheid van het Uitvoerend Bestuur en van het Congres.

KNIPSELDOSIER

Notulen Inhoud bij P & B.

AAN : H.B.

VAN : B.st.

42

Handwritten:
A.B.D.
de
B III

Handwritten:
E
niet...

Volg
26 SEP. 1949
ACD/70302

Handwritten: 24949

Omtrent het vorderen van de werkzaamheden voorafgaande aan de oprichting van een nieuw Internationaal Vakverbond en de te verwachten structuur van deze organisatie, kunnen de volgende mededelingen worden gedaan:

"Van 25 tot 29 Juli 1949 heeft de Voorbereidende Commissie, gekozen door de Internationale Vakbewegings-Conferentie, die op 25 en 26 Juni 1949 te Geneve gehouden werd, haar eerste vergadering gehouden in Londen. Evert Kupers nam als vertegenwoordiger der Benelux-landen aan de bespreking deel.

Op de agenda stond als eerste punt: het opstellen van een ontwerp-statuten en het program voor de nieuwe internationale vakverenigingsorganisatie.

Verder kwamen er o.a. de volgende punten op voor: maatregelen inzake het overleg en de samenwerking met de Internationale Beroepssecretariaten; de zetel van de nieuwe Vakverenigings-Internationale; de benoeming van de secretarissen.

De Commissie heeft tijdens haar vergadering het ontwerp-statuten opgesteld en besloten het aan de bevriende organisaties toe te zenden (hetgeen inmiddels is geschied) met het verzoek eventuele amendementen vóór 6 October 1949 ter kennis te brengen van de Voorbereidende Commissie.

Ze heeft bovendien de nodige stappen gedaan voor de bijeenroeping van de Conferentie van Vakbewegingsafgevaardigden der gehele wereld, die gehouden zal worden van 28 November tot 9, December 1949 te Londen om de oprichting van een nieuwe Wereld-Vakbewegings-Organisatie, waarbij alle democratische en vrije vakverenigingen aangesloten kunnen zijn, te bespreken.

Deze conferentie zal eerst de ontwerp-statuten en het program van werkzaamheden behandelen. Daarna zal de Conferentie zich transformeren in een Constituerend Congres, dat onmiddellijk een begin zal maken met de oprichting van de nieuwe organisatie en met de daaraan verbonden werkzaamheden.

Alle uitgenodigde nationale vakverbonden en sommige nationale vakorganisaties, niet aangesloten bij een landelijk Vakverbond of in welks land geen Vakverbond bestaat, kunnen vertegenwoordigers afvaardigen, overeenkomstig de regeling, voorgesteld in de ontwerp-statuten. Deze regeling ziet er als volgt uit: tot 100.000 leden 1 afgevaardigde; van 100.000 tot 250.000 leden, 2 afgevaardigden; van 250.000 tot 500.000 leden 4 afgevaardigden; van 500.000 tot 2.000.000 leden 6 afgevaardigden; van 2 miljoen tot 5 miljoen 8 afgevaardigden en boven 5 miljoen 10 afgevaardigden.

Elke delegatie mag vergezeld zijn van niet meer dan twee personen, toegevoegd als adviseur, secretaris of vertaler.

Elke organisatie, die toetreedt tot de nieuwe

Internationale, heeft het recht kandidaten te stellen voor de verschillende bestuursorganen en de te vervullen functies, m.a.w. voor de Algemene Raad, het Uitvoerend Bestuur, de Algemene Secretaris en de Adjunct-Algemeen-Secretarissen.

De leden van de Algemene Raad worden door het Congres gekozen, dat eveneens het Uitvoerend bestuur kiest, hetwelk 15 leden zal tellen.

In het ontwerp-statuten is de volgende samenstelling van het Uitvoerend Bestuur voorgesteld: Afrika 1 lid; Azie en het Nabije Oosten 2 leden; Australië en Nieuw-Zeeland 1 lid; Europa 3 leden; Groot Brittannië 2 leden; Latijns Amerika 1 lid; Noord Amerika 3 leden en West Indië, 1 lid.

Het vijftiende lid zal de Internationale Beroepssecretariaten vertegenwoordigen. Met deze organisaties zal op de meest doeltreffende wijze worden samengewerkt.

Het congres zal besluiten, waar de zetel van de nieuwe organisatie gevestigd zal worden, maar het is welhaast zeker, dat ze in een klein land en op het vaste land van Europa zal komen.

De Voorbereidende Commissie is opnieuw bijeengekomen op 17, 18 en 19 Augustus 1949 te Londen, voor het bespreken van met de bijeenroeping van de conferentie en het daarop aansluitende congres in verband staande zaken.

De commissie besprak o.a. ook het probleem der regionale bureaux en besloot een rapport te zenden aan de organisaties, die zullen toetreden tot de nieuwe Internationale, in welk rapport de wenselijkheid, regionale bureaux op te richten in Zuid-Amerika, Afrika en Azie, onder het oog gezien zal worden. Het congres moet ook deze zaak behandelen en hieromtrent zijn standpunt bepalen.

De Voorbereidende Commissie heeft hiermede reeds een groot gedeelte van haar taak, die haar door de conferentie van Geneve werd opgedragen, verricht."

No: 446.- VERTROUWELIJK.

27 Augustus 1949.

Onderwerp: "Nieuw Internationaal
Vakverbond".-

Bijlagen : één.

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een afschrift van een artikel, voorkomende in de "VOLKSGAZET", - dagblad van de B.S.P. - van Woensdag, 3 Augustus 1949, betrekking hebbende op bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

Naar U hieruit moge blijken, moet dit in oprichting zijnde nieuwe Internationale Vakverbond, worden beschouwd als een tegenhanger van het vrijwel uitsluitend communistisch georiënteerde "Wereldvakverbond", en waarvan de ontwikkeling, uit dien hoofde, derhalve onze aandacht verdient.

Alhoewel ik meen te mogen veronderstellen, dat U omtrent deze aangelegenheid, reeds beschikt over meerdere gegevens, werd de inhoud van bijgaand artikel door mij voor onze dienst van genoegzaam belang geacht, om deze te Uwer kennis te brengen.

Waar het niet mogelijk bleek, in het bezit te komen van een exemplaar van het nummer van 3 Augustus, j.l. van genoemd blad, heb ik gemeend goed te doen, door van het desbetreffende artikel afschrift te nemen".-

W.-

lyl. 60727

A F S C H R I F T.

Bericht uit de "VOLKSGAZET", dagblad van de Belgische Socialistische Partij, van Woensdag, 3 Augustus 1949.

Brief uit Londen.

NAAR EEN NIEUW INTERNATIONAAL VAKVERBOND.

Een onderhoud met Paul Finet
(eigen correspondentie van de "Volksgazet").

Enkele uren voor zijn vertrek naar huis, sprak ik in een Londens hotel met Paul FINET, de secretaris-generaal van het Algemeen Belgisch Vakverbond. Gedurende een week had hij het voorzitterschap waargenomen over een voorbereidend comité, dat tot taak had een statuut op te stellen voor een nieuw Internationaal Verbond van Vrije Vakbonden. De beslissing met het ontwerp van wal te steken werd genomen te Genève in Juni, door vakbondsafgevaardigden uit 38 landen, na de breuk met het onder communistische invloed staande Wereldvakverbond.

GEEN GEMAKKELIJKE TAAK.

Zo kwamen voor enkele dagen 13 mannen bijeen in de nette Raadzaal van de Britse Vakverenigingen in "Transport House" te Londen. Zij zetten zich onmiddellijk aan het werk.

Het was geen gemakkelijk werk, de standpunten te verzoenen van de Europese vakverenigingen, die een socialistische basis hebben en van de Amerikaanse vakbonden, die geen fundamentele twist hebben met de privé-onderneming en alleen maar bestaan om de ~~leden~~ lonen en de werkomstandigheden van hun leden te beschermen en te verbeteren. Er bestond echter een goede wil om tot een overeenkomst te geraken. En die overeenkomst kwam er. Op geen enkel ogenblik, zo vernam ik, was er tijdens de besprekingen enig spoor van grote meningsverschillen.

De bedoeling is, de nieuwe Internationale tegen het einde van het jaar op te richten. Van 29 November tot 7 December zal te Londen een internationaal congres worden gehouden, waarop alle vrije vakbonden uit de gehele wereld zullen uitgenodigd worden. Verwacht wordt, dat bijna 50 miljoen vakbonders zich zullen aansluiten.

VOORBEREIDEND WERK.

Tussen nu en het Londens congres zal het voorbereidend comité actief blijven en zal een sub-comité een aantal punten die nog in beraad liggen, oplossen. Het ontwerp van statuut zal echter onmiddellijk rondgedeeld worden aan de vakcentralen, die naar Londen zullen uitgenodigd worden. Aan landen achter het IJzeren Gordijn zal geen enkele uitnodiging worden gezonden.

De nieuwe Internationale zal alles in het werk stellen om de communistische invloed te bestrijden, doch haar oprichters beogen heel wat meer dan dat.

Een der voornaamste critieken die men tot het Wereldvakverbond heeft gericht, is dat de communisten, die er de plak over zwaaien, praktisch alle opbouwend werk onmogelijk maken in verband met de industriële en economische vraagstukken.

De Londense Internationale zal practisch en positief aangelegd zijn. Er zal zeer zeker ruggespraak worden gehouden, maar er zal geen aanmoediging worden gegeven aan intrige en hol gepraat.

HET PRINCIEP VAN MENSELIJKE VRIJHEID.

FINET toonde zich tevreden over de bereikte uitslag. "Het Comité", zo zeide hij, "stond voor een moeilijke taak, omdat het nodig was een gemeenschappelijke basis te vinden waarover wij het konden eens worden onder mensen met verschillende opinie-strekkingen en met verschillende vormingen. Ik ben echter verheugd, te kunnen zeggen dat wij een zeer goed vergelijk hebben gevonden. Ons succes is te wijten aan het feit, dat elk van ons bereid gevonden werd een compromis over een of andere opinie te bereiken.

Een doel dat wij allen nastreefden, was het ongerept houden van het principe der menselijke vrijheid en de handhaving van de vrijheid van het woord en der democratie, niet alleen in de vakbeweging, doch tevens in het gehele openbare leven. Met deze grondbeginselen als basis zal de nieuwe Internationale een krachtige en doelmatige organisatie zijn om de wereld-opinie te helpen vormen en de rechten van de mens te beschermen".-

Twee grote Amerikaanse concurrerende vakverenigingen namen aan de voorbereidende conferentie deel, nl. : de American Federation of Labour (A.F.L.) en het Committee of Industrial Organisations (C.I.O.). Zonder socialist te zijn is het C.I.O. doorgaans van progressistische inslag, terwijl de A.F.L. over het algemeen als conservatief beschouwd wordt.

GEEN AMERIKAANSE OVERHEERSING.

Ik vroeg FINET naar de houding der A.F.L.- Wou zij samenwerken en was er in dat geval geen gevaar dat zij zou trachten te overheersen?

Het antwoord klonk geruststellend. "De A.F.L." zeide hij " is het niet eens met de socialistische opvattingen van de meerderheid der niet-Amerikaanse vakverenigingen, doch heeft iets anders met ons gemeen. Zij wenst de levensvoorwaarden der arbeiders te verbeteren. Daarom is zij bereid mede te werken".-

"Wat nu de overheersing betreft, is het waar dat bij een stemming, die rekening houdt met het ledenaantal, de A.F.L. en de C.I.O., samen met de Britse Vakbonden zeer zeker een meerderheid zouden hebben. Zij hebben echter geenszins de bedoeling hun macht op die manier aan te wenden. De Amerikanen hebben voorgesteld, dat elk land dezelfde macht zou hebben bij de stemmingen. Dat is een vrijgevig aanbod, maar we kunnen hun niet het recht ontzeggen de vooraanstaande rol te spelen in de raden der organisatie en we verwachten dat een bevredigend accord tot stand zal komen".-

"Maar", beklemtoonde FINET, "zij wesen niet te overheersen".- Een voorstel van de A.F.L., dat thans bestudeerd wordt is, dat vijf gewestelijke centra zouden opgericht worden: in Europa, Noord-Amerika, Zuid-Amerika, Azie en Afrika, dat alles met een centraal hoofdkwartier in Europa. Zij betogen dat zulks in de betrokken gebieden de uitbreiding van vrije vakverenigingen zou in de hand werken en de communistische bedrijvigheid zou stuiten.

Het voorbereidend comité heeft het idee in principe aanvaard en de A.F.L. moet thans een uitvoerig plan desbetreffend, aan het comité voordragen".-

FINET zeide, dat het voorstel goed was, doch dat het niet zonder nadelen was en dat het grootste gevaar is, dat het gewestelijke blokken zou kunnen in het leven roepen. Wij moeten goed waken over de betrekkingen tussen het centraal hoofdkwartier en de regionale centra. Dit is een kwestie van raderwerk en het zal de plicht van de nieuwe internationale organisatie zijn, haar beste krachten daartoe in te spannen".-.....

Jack B.Birks.

Voor eensluidend afschrift.

W.-

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1466

NAAM WERELDFEDERATIE v. VRIJE VAKVERENIGINGEN

1. Aangelegd op verzoek van B-V.
22.7.49, ACD-4b. *2,*

2 DE KWALITEIT

DOSSIER No.: OD 1466

NAAM: WERELDFEDERATIE v. VRIJE VAKVERENIGINGEN

Uit		In		Uit		In		Uit		In	
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
20/6 '50	H										
<i>Titel gewyng</i>											